

Obejmi a utíkej

Spolupracovník TWR na své loňské návštěvě Číny prožil zvláštní věci. Nemají tam církevní budovy, sbory se scházejí doma. Při schůzce s vedoucími pracovníky církve, kdy plánovali práci TWR na další rok, si vyslechli mnoho zajímavého. Tento příběh snad nejvíc bere za srdce.

V roce 1984 Duch svatý vybídl sedm hlavních pracovníků jednoho domácího sboru, aby nesli evangelium do vzdálených a zapadlých provincií. Tak šli a Pán si jich použil ke „sklizni“ mnoha duší.

Protože ti noví křesťané měli takovou radost, a tolik chtěli Dobrou zprávu šířit dál, místní úřady si všimly rychlého nárůstu křesťanství. Snažily se toto hnutí potlačit, a tak vyhlásily „zatykače“ na našich již zmíněných sedm lidí. Šest jich chytili, ale bratru Wangovi se podařilo uprchnout.

Stalo se to takto: Místní úředníci ho pronásledovali ze shromáždění do shromáždění, z vesnice do vesnice. Dostali se i na místo, kde bratr Wang byl. Jeden bratr v Kristu statečně vstal a objal velitele policie, který pronásledovaného honil. Zatímco velitel setrval v těsném objetí, bratr Wang utíkal o život. Tak jeden věřící riskoval život pro druhého, který přinesl evangelium do celé řady provincií v Číně.

Arabská mládež

V březnu TWR rozšířilo svou arabskou službu rostoucímu počtu mladých lidí na Blízkém východě tím, že začalo vysílat populární program od severní Afriky. *Povídání na ulici*, drama vysílané každý týden 15 minut, probírá témata mladým lidem blízká. Od roku 1998 už tento pořad ovlivnil mnoho životů. „V této oblasti je přes 60 % obyvatel pod věkovou hranicí 20 let. Beze sporu severní Afrika a Blízký východ potřebují pořady pro mládež. A my toužíme udělat ještě víc!“, říká ředitel arabského oddělení TWR. Tento pořad vznikl spoluprací TWR a *Zpět k Bibli*.

Nazih O., ředitel TWR JOLCA v Jordánsku, reprezentoval TWR na Arabské mediální konvenci v Libanonu 11.–17. března. Zde se vždy po roce a půl setkávají všechny křesťanské mediální agentury té oblasti. V jordánské redakci v únoru dostali od posluchačů přes 400 dopisů.

Rada TWR-CZ

Kdo jste? Kdo vás založil? Kdo vás platí? Které církvi podléháte? To jsou dost časté otázky, které nemusí být kladeny jen pracovníkům naší redakce. Může se s nimi setkat každý posluchač, který se občas „pochlubí“, že poslouchá Trans World Radio. Věřím, že s většinou takových otázek si snadno poradíte. Přesto vám dnes představíme skupinu lidí, starajících se tak trochu z nadhledu o provoz české redakce Trans World Radia. Tento tým se jmenuje Rada TWR-CZ a tvoří ji především zástupci spolupracujících církví. V květnu a srpnu 2001 došlo v obsazení Rady k některým změnám.

Z Rady TWR-CZ na vlastní žádost odstoupili dva členové. Nejprve z funkce předsedy Rady, a o několik měsíců později úplně, odstoupil bratr **Petr Zeman**. Petr působil v Radě Trans World Radia od samých počátků vzniku samostatné české redakce. Určitý čas byl i v základním pracovním týmu. Dal vzniknout první počítačové evidenci posluchačů a programů. Trpělivě naslouchal různým debatám a jeho biblické slovo jsme přijímali jako pohazení od samého Pána. Svým odchodem z oficiálních struktur TWR-CZ nedává najevo nezáměr o tuto službu. Jeho srdce zůstává s námi a toho si velmi vážíme.

Tím druhým rezignujícím členem Rady je bratr **Stanislav Kaczmarczyk**. I on byl několik let v čele Rady a i když nikdy nebyl zaměstnancem redakce, sledoval naši práci a nikdy nezapomněl na slova potěšení a povzbuzení. Jeho srdce patří především misijní práci, mládeži a dětem. Kdybychom měli nějaký status čestných členů, určitě by jím oba bratři byli vyznamenáni. Díky Bohu za jejich práci.

V souvislosti s rezignací dvou členů byl kooptován za řádného člena Rady dosavadní kandidát bratr **Pavel Křivohlavý**. (Známý křesťanský psycholog Jaro Křivohlavý je Pavlův otec.) Současně Rada přizvala ke spolupráci a k řádnému členství v Radě jednoho zástupce Křesťanských společenství v České republice. Bratři a sestry z tohoto společenství s námi spolupracují již několik let. Nominován byl bratr Karel Řežábek, který v době psaní těchto řádků nabídku zvažoval.

Stávající obnovenou Radu TWR-CZ představují **Petr Raus, Karel Říman, Jan Viktorín, Emanuel Opravil, Bohuslav Smutný, Pavel Křivohlavý, Josef Hurta, Otakar Vožeh, Emil Kroczek, Oto Zabystřan, Kateřina Hodecová a Aleš Bartošek**. Předsedou Rady byl zvolen Petr Raus, místopředsedou zůstal Karel Říman.

Rada se schází ke svým jednáním zpravidla 2x ročně a řeší především strategické problémy této služby. Více podrobností řeší pětičlenné Předsednictvo rady (předseda, místopředseda, člen Rady, ředitel a jeho zástupce), které se schází zpravidla 5 x ročně.

Členství v Radě i v Předsednictvu rady je dobrovolné a není žádným způsobem honorované.

Kdy budeme vysílat celý den?

V minulém vydání tohoto zpravodaje jsme vás seznámili s naším záměrem dát posluchačům mnohem větší možnost poslechu našich relací. Z vašich reakcí cítíme jednomyslnou podporu – jen se nám těžko odhaduje, jak je silná. V březnu vložený anketní lístek vyplnilo a vrátilo pouze asi 20 % odběratelů Antény. To není mnoho, ale rozhodně to není zanedbatelné množství. Drtivá většina odpovídajících vyjádřila podporu našemu záměru. Všechny další dostupné signály dávají jednoznačně najevo, že máme začít, a to rychle. To nás velmi povzbuzuje a také zavazuje k pracovnímu úsilí v této oblasti.

Přípravné práce se rozběhly ve čtyřech hlavních směrech:

Spolupráce se slovenskou redakcí TWR: Od samého začátku panuje zásadní shoda. Na mnohé provozní záležitosti máme různé názory (např. kdy začít, který satelit použít, atd), ale nic z toho nebrání v další práci na realizaci tohoto záměru. Dohodli jsme se na mnoha důležitých principech vzájemné spolupráce. Důležitou součástí dohody jsou předcházející konzultace o výběru satelitu, přenosových tras, praktické rozdělení přípravných prací a dohoda o financování společného projektu. Díky Bohu, že ve všech strategických otázkách nacházíme vzájemně porozumění a studujeme nejlepší možné varianty řešení. Celá problematika je pro nás nová a mnohé související problémy objevujeme za pochodu a učíme se je řešit.

Konzultace s TWR-Evropa: Jak TWR-CZ, tak TWR-Slovakia jsou národními partnery Trans World Radio-Evropa. Celý náš společný česko-slovenský záměr chceme dělat ve shodě s evropským vedením TWR. Naši snahu evropské vedení sice přivítalo, ale protože je na evropské zvyky dost progresivní, dochází k mnoha komunikačním kolapsům. Na začátek listopadu připravujeme setkání česko-slovensko-evropského vedení, protože chceme najít společnou řeč se všemi zainteresovanými partnery. Přitom samozřejmě platí vzájemná ohleduplnost a také respekt pro uznání nutných kroků druhého partnera. Česká redakce stále spatřuje v celodenním vysílání otevřenou možnost k bezbariérovému šíření evangelia pomocí rozhlasových vln. Strategickou a nevyřešenou otázkou zůstává, zda držitelem licence bude české, či slovenské TWR, nebo TWR-Evropa. Tento problém nemá žádný vliv na posluchače, vůbec ničemu nebrání, ale z administrativních důvodů je to třeba vyřešit.

Správní problematika a administrativa: Veškerá úřední jednání se rozběhnou naplno v okamžiku rozhodnutí, kdo bude celý projekt registrovat - tedy kdo bude držitelem vysílacích práv. Pak bude třeba jednat o všech správních záležitostech, autorských právech a technických problémech. Mnohé z toho už máme předřešené, jednali jsme se subjekty provozujícími satelitní a přenosové linky. Jsme připraveni i na variantu, že by TWR-CZ celý projekt registrovalo na svém území.

Programové, personální a finanční strategie TWR-CZ: Už před prázdninami jsme zahájili kampaň k získávání nových spolupracovníků a k intenzivnějšímu zapojení stávajících externích spolupracovníků. Zmiňujeme se o tom ještě v jiné kapitole tohoto vydání Antény. Nejde nám jen o zvětšování počtu spolupracovníků, nebo o více odpracovaných hodin ve studiích. Zdůrazňuji, že nejen o to! Proto příprava stávajících, především redakčních spolupracovníků probíhá takřka jako „na plné obrátky“. Začátkem září absolvovali 4 redakční pracovníci biblický seminář v Rakousku a zhruba za měsíc, na začátku října, 8 pracovníků a spolupracovníků absolvovalo jedenáctidenní praktický kurz specializovaný na přípravu relací, psaní scénářů a technické základy. Kurz byl určený pro celou Evropu, proběhl na Slovensku a připravilo ho evropské vedení TWR. Musíme konstatovat, že naše delegace početně převládala všechny ostatní. A jsme moc rádi, že nejen početně. Díky Bohu se tvoří vynikající tým lidí, schopných zapojit se do redakční práce. Krátce poté odjeli 3 naši externí

✚ V redakci se změnilo mnohé a snad na nic z toho nezapomeneme: Tak v prvé řadě porodily naše dvě moderátorky: Petra Oppeltová (Na sobotní frekvenci Proglasu) povila v červenci syna Tomáše a v srpnu se Petře Eliášové (Takt) narodil syn Karel. Oba kluci jsou jako buci a maminky jen kvetou (tátové taky). ✚ Posun Ondry Maliny

spolupracovníci na 4 dny do Budapešti, kde absolvovali další speciální odborný kurz, tentokrát pro psaní krátkých křesťanských relací, určených pro vysílání v sekulárních médiích. Na první polovinu příštího roku připravujeme intenzivní odbornou přípravu všech nových zájemců o spolupráci. Tak nějak probíhají důležité personálně-programové přípravy. Jejich průběh je velmi povzbuzující.

Programové cíle celodenního vysílání jsou další specifickou otázkou. Základní náčrt uvažované programové skladby jsme uvedli v minulém vydání Antény. Podrobnější informace zatím neuvádíme – ne proto, že bychom je nechtěli prozrazovat. Důvod je daleko prozaičtější. Diskutujeme o tom a nic není uzavřeno. Programová skladba je nejdůležitější součástí naší práce, proto zhruba každé tři měsíce vyjedou členové misijního vedení TWR-CZ někam mimo civilizaci, aby se společně modlili a o tom všem diskutovali. Modlete se spolu s námi. Můžete se držet našich modlitebních předmětů, modlete se za to, co nás možná ani nenapadne. Jsme si vědomi toho, že půjdeme-li v Božích stopách, bude nás nepřítel stíhat. Ale náš Pán nad ním zvítězil a z Jeho vítězství můžeme čerpat pokoj my všichni.

Úplně samostatnou a ne bezvýznamnou kapitolou jsou finance. Otevřete si minulou Anténu a přečtete si, co jsme tam o finanční stránce tohoto projektu uvedli; stále to platí. Stačí, když ztrojnásobíme svoji obětavost a naše vysílače mohou 10x tolik vysílat. Ale o množství to není – to všichni víme a ani nám o to nejde. Rozhodně nám ale musí jít (a také skutečně jde) o to, abychom pronikli k co největšímu počtu posluchačů a aby si nás každý mohl kdykoliv naladit. Proto jsme už před prázdninami připravili několik prezentačních materiálů. Jsou v českém i anglickém jazyce a jsou určeny těm, které Bůh obdaroval darem dávání... Jsme si vědomi toho, že tento dar má drtivá většina křesťanů. Ale ne každému Bůh položil na srdce zvěstování evangelia rozhlasem a práci Trans World Radia. Existuje mnoho dalších aktivit, které je třeba podpořit. Přesto jsme připraveni každého zájemce podrobně informovat o všem, co může i díky jeho daru být uvedeno do života. Něco málo z našeho prezentačního materiálu uvádíme na jiném místě této Antény.

Kdy tedy budeme vysílat? Děláme všechno proto, aby naše redakce byla připravena na podzim roku 2002. Podle stále měnících se diskusí s vedením TWR-E to jeden týden vypadá na leden 2002 a druhý týden na leden 2003. Pevně věříme, že to bude hned, jakmile Pán Bůh odstraní všechny překážky a podá pomocnou ruku.

Jsme rádi, že nás v tomto záměru podporuje i Jan Viktorin, člen Rady TWR-CZ. Proč o něm mluvím? Jan Viktorin má své kanceláře umístěny v naší budově. Od prvního dne po nastěhování sdílíme společnou střechu. Jeho firma využívá polovinu podkrovních prostor a pro TWR-CZ je to výhodné. Pronájem kanceláří pokryje většinu provozních nákladů budovy a navíc si vzájemně vypomáháme technikou. Praktická pomoc od Jendy Viktorina se dá vyčíslit na několik tisíc korun měsíčně. A nyní? Právě v těchto prostorách budeme budovat odbavovací pracoviště rozšířeného vysílání. Pro Jendu to znamená stěhování a s největší pravděpodobností i stavbu vlastního firemního objektu. To, co se lehce napíše na dva řádky, se prakticky provádí velmi nesnadno. S Janem Viktorinem konzultujeme různé varianty řešení a on je připraven pomáhat řešit vše tak, abychom mohli zahájit vysílání bez větších průtahů. Pevně věříme, že vzájemné vztahy tím nic nenaruší a budeme se nadálet těšit z jeho přízně.

Modlete se spolu s námi a určitě vše dopadne tak, jak má!

Alpské údolí z hradu Mittersill

z role civilisty – mazáka do role řádného zaměstnance se projevila mimo jiné následující příhodou. Jednou Katka vešla do místnosti digitální střížny, kde za jedním počítačem seděl Ondra, coby čerstvý zaměstnanec a za druhým Matouš Čep, coby čerstvý civilista. A Katka pravila: „Mám velkou prosbu...“ Oba kluci vzhledli od počítače

SATELITNÍ EKONOMIKA

Jednorázové pořizovací investice:
(Tyto investice jsme připraveni uhradit a realizovat ihned)
ceny uvedeny v tisících Kč

Investice do vybavení vysílacího pracoviště:

Mixpult	350
Přístroje	620
Pomocná zařízení	110
Celkem	1.080

Technické zázemí 665

Jednorázové pořizovací investice celkem: 1.745.000,- Kč.

Uvedenou cenu je možno pořízením méně kvalitních zařízení snížit až o 30 %.

Provozní náklady

Na tyto náklady se snažíme získat finanční podporu.
Ceny uvedeny za rok provozu v tisících Kč:

Technické zabezpečení vysílání:

Přenosová trasa Aliatel	600
Up link	600
Satelitní kanál	600
ISDN spojení s ext. studií	100
celkem roční provoz	1.900

Materiální zabezpečení vysílání:

cestovné, honoráře	100
kancelářské a ostatní	50
celkem ročně	150

Náklady na personální zabezpečení vysílání:

(pro nonstop provoz - náklady se mění podle skutečného počtu pracovníků)

Moderátor směny	350
Redaktor směny	450
Pomocný redaktor	200
Příslužba	200
Vedoucí vysílání	250
celkem mzdy ročně	1.450

(včetně zákonných odvodů a pojištění)

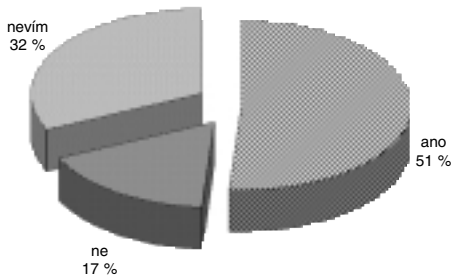

Provozní náklady celkem (rok): 3.500.000,- Kč

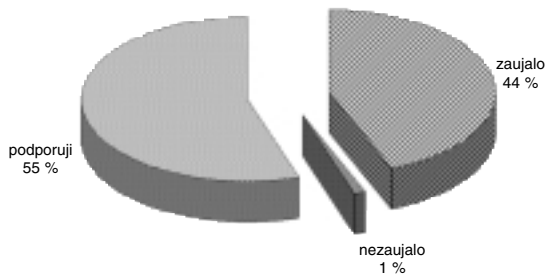
Výše uvedené náklady jsou vypočítány pro nonstop provoz. Uvažovanou spoluprací se slovenskou redakcí se tyto náklady sníží zhruba na polovinu.

a Matouš říká: „Na koho?“ Na což bleskově zareagoval Ondra: „No na mě, tobě by to řekla jinak!!“ Tomu se říká sebevědomí pracovníka TWR-CZ...! ☺ ✚ Naše Jitka má stále problémy se vstáváním. Vystřídala už spousty budíků s nejrůznějšími typy zvonení, ale zpravidla zcela ochraptělý budík vyčerpán ztichne a naše Jitka spí klidně

**V budoucnu budu uvažovat o zakoupení
satelitního přijímače**

Celodenní československé vysílání mě

ÚVAHA:

Současné roční provozní náklady TWR-CZ přesahují částku 3 miliony korun.

V této částce není započítána cena vysílače (je placena evropským TWR).

Současná produkce je průměrně 73 hodin vysílání měsíčně.

Náklady na jednu hodinu představují částku 3.700,- Kč.

**Pouhým zdvojnásobením finančních zdrojů dokážeme zvýšit
produktivitu desetkrát !!!**

**Náklady na jednu odvysílanou hodinu se mohou pohybovat kolem
pouhých 750,- Kč.**

POROVNÁNÍ:

**Průměrné náklady na jednu hodinu provozu běžné komerční stanice
se pohybují mezi 5 až 10 tisíci korunami !!!!**

a nerušeně dál. A tak se dohodla s Katkou, že jí se vstáváním pomůže a bude ji budit telefonem – na ten Jitka reaguje. A pro jistotu si domluvily heslo (aby bylo jasné, že Jitka už přemýšlí): Dromedár. A tak ráno v domluvenou hodinu Katka telefonuje a skutečně asi na třetí zazvonění se v telefonu ozvalo: „Dromedár!!“ „Fajn“, říkala Katka,

Proglas

Když asi před šesti lety pustilo do „vzduchu“ svá první slova Radio Proglas, byli jsme u toho. Nebylo to proto, že by Radio Proglas bez nás nemohlo existovat.... nic takového! Ještě v době svých příprav na vysílání se s námi vedení Proglasu kontaktovalo a dohodli jsme se na vzájemné spolupráci. Od samého začátku jsou všechny naše vazby založeny na bratrsko-přátelských vztazích. Nebylo třeba uzavřít ani jednu písemnou smlouvu, nebylo třeba vyčíslovat náklady, nebylo třeba diskutovat o vzájemné potřebě. Díky těmto nadstandardním vztahům jsme se nikdy nestali vzájemnými konkurenty. Vůbec se nedivíme těm, kteří to nechápou. Vždyť opak je běžný.

Za těch 6 let jsme se vzájemně poznávali, snažili jsme se pochopit myšlení jeden druhého a i když ne vše je nám společně vlastní, posluchači u svých přijímačů vděčně přijímali výsledky naší spolupráce - jednotlivé pořady.

Během té doby došlo k několika posunům vysílacích časů. Náš základní pořad Světem Bible se dostal do žádaného večerního času, postupně jsme od Radia Proglas dostali další prostor (např. každý týden ve čtvrted odpoledne vysíláme společně Listárnu, jeden páteční večer v měsíci hudební pořad Takt). Samotný fakt, že sobotní ranní pořad můžeme vysílat živě, stejně jako např. hudební magazín, není nic samozřejmého. Je za tím skryta velká důvěra vedení Radia Proglas. Vždyť v takovém živém vysílání může zaznít mnoho nepovedených formulací, zvláště když je navíc možnost přímých telefonních vstupů. A tak je mnoho důvodů, které nás vedou k velké vděčnosti všem pracovníkům tohoto rádia. Podle vašich dopisů a ostatních ohlasů jsme si jisti, že i jménem všech našich posluchačů můžeme Radiu Proglas poděkovat! Takže milí Proglasáčci: Velké díky!

Proč tak děkujeme zrovna nyní? Protože 25. listopadu 2001 bude odvysílán poslední díl seriálu Světem Bible. Možná až nyní jsme si všichni uvědomili, že to nebyla taková samozřejmost! Díky Bohu za ten každodenní večerní čas ztišení u Jeho slova. A co bude dál? Radio Proglas připravuje jiný druh biblického zamýšlení, který bude ve večerním čase vysílán. My jsme připraveni seriál Světem Bible kdykoliv nabídnout k reprizování. Koneckonců, celý trvá více než 5 let a pochybujeme, že si někdo pamatuje rozbor první knihy Mojžíšovy nebo Matoušova evangelia. Záleží to na zájmu vás – posluchačů – a na vyhodnocení tohoto zájmu zodpovědnými pracovníky Radia Proglas.

Mezitím redakční tým Proglasu vytvářel nové vysílací schéma. Posluchači našich pořadů to již zaregistrovali, protože změna se dotkla i ranních pořadů TWR. Od 1. září už nemůžete poslouchat naše ranní vstupy v obvyklý ranní čas 7:45. O žádný z těchto pořadů však nepřicházíte. Zůstaňte na příjmu některé z frekvencí Radia Proglas a náš patnáctiminutový vstup uslyšíte v 9 hodin a 15 minut. Tato změna se týká všech pracovních dnů. V sobotu se čas pořadu „Na sobotní frekvenci Proglasu“ nezměnil a stejně tak zůstalo nedělní ranní vysílání v obvyklém čase – v 7:45.

Ostatní podrobnosti najdete v programové nabídce uvedeně na vloženém letáčku.

Pracovní tým

Příprava na rozšíření naší služby směrem k nepřetržitému celodennímu satelitnímu vysílání představuje mnoho problémů. Jedním z nich je personální posílení týmu. Na tuto výraznou změnu se připravujeme v několika rovinách.

Hledáme nové spolupracovníky. Máme vypracovaný přehledný informační leták s dotazníkem. Je určen pro ty, kteří se už více zajímají o spolupráci s námi. V první řadě hledáme dobrovolné spolupracovníky, kteří jsou ochotni do spolupráce s námi nejprve investovat. Není to ekonomicky lákavá nabídka spolupráce – naopak! Ale v době, kdy hledáme i finanční krytí celého záměru, je to jediná možnost, jak posunout věci dopředu. Jde nám o naplnění našeho poslání ve zvěstování Božího slova, evangelia, a proto se nechceme a ani nemůžeme nechat brzdit neznámou veličinou vyjadřovanou v korunách. Toto hledání spolupracovníků stále probíhá, zatím máme nových vážných

„tak ahoj v práci!“ A Jitka najednou začala do telefonu hlasitě volat: „Halóó, haló, Kačenko, slyšíš mě? Je tam někdo? Haló!!“ Katka se několikrát pokusila na Jitku mluvit, protože ji slyšela úplně normálně a když Jitka pořád do telefonu volala, jako kdyby nikoho neslyšela, tak zavěsila. Za nějakou chvíli jí to nedalo, volala znovu – Jitka hned

zájemců necelé dvě desítky. Někdy začátkem příštího roku připravíme pracovní setkání spojené s odborným školením.

Souběžně hledáme stálého redaktora programů. Hledání trvá již dost dlouho a stále není uzavřeno. Je to trvalý předmět našich modliteb a souběžných příležitostných jednání. Rozhodování je časově náročné, například i proto, že některý ze zájemců si vezme půl roku na přemýšlení. To je správné, ale brzdí nás to v jednání s dalšími adepty.

... o tom, jak jsme civilkáře pozbyli a zase k jiným přišli, a nejen to ...

Velmi proměnlivou složku našich pracovníků tvoří kluci na civilní službě. I když ze zákona mohou vykonávat pouze manuální práce, přesto je jejich přínos obrovský. Civilní služba trvá jeden a půl roku. Po této době (k naší velké lítosti) odcházejí perfektně zapracovaní spolupracovníci. Koncem června u nás skončil civilní službu Ondřej Malina, kterého druhý den „nahradil“ Martin Pařil. Zapracovával ho „mazák“ Pavel Rejman, který skončil civilku měsíc po Ondrovi. V polovině prázdnin tedy zůstává v civilní službě osamocen stále ještě nováček Martin.

Mezitím jsme příslušné úřady požádali o další dva čekatela na výkon civilní služby, a sice Matouše Čepa z Nivnice a Richarda Pospěcha z Uherského Hradiště. Situace začínala být velmi napínavá v okamžiku, kdy se zacvičující se Martin Pařil opařil, a to doslova a do písmene. Mimo službu TWR-CZ utrpěl popáleniny 2. a 3. stupně a v důsledku toho je na několik měsíců vyřazen z práce (podrobnosti o úrazu můžete číst na jiném místě.) Osobně intervenujeme na příslušných úřadech, protože potřebujeme kluky prakticky ihned. Oba jsou připraveni nastoupit k 1.září. První zářijový pracovní den se dozvídáme, že námi vybrané adepty nám úřad nepřidělí. To už je kritické. Modlíme se a připravujeme se na dvousměnný provoz základního kádru pracovníků. My všichni, co jsme už zapomněli mnohé technické úkony, si budeme muset zase ošáhat knoflíky mixpultů. Ale zůstáváme klidní a uvědomujeme si, že jsme v Božích rukou. Po další neúspěšné intervenci na úřadě ihned posíláme oba kluky, aby tento úřad navštívili osobně. V té době byli už Matouš i Richard u nás, protože měli volno a pomáhali, kde bylo třeba. Na úřad se dostavili necelé dvě hodiny po tom, co jsme odtud byli „lehce vypoklonkováni“.

Následující okamžiky patřily do kategorie zázraků, protože z úřadu odešli jako civilisté, vykonávající svoji službu v TWR-CZ!!! Dokonce i povolávací rozkaz nestačil přijít poštou tak rychle, jak rychle podle ústní dohody k nám oba mohli nastoupit. Na onom úřadě samozřejmě seděl jeden a ten samý člověk! tak vypadá Boží péče. Nebezpečí dvousměnného provozu je zažehnáno a my chválíme našeho Spasitele! V současné době tedy u nás pracují tři vojáci, ale pokud bude v ČR přijat zákon o chystané profesionalizaci armády, nebudeme moci ani my nadále tuto službu využívat. Pak budeme muset sáhnout k vojenským manévřům a vysloužilé civilisty povolávat na cvičení. Někdy máme chuť je pozvat všechny najednou, ale takové manévry budeme muset udělat někde v polních podmínkách, protože tolik místa u nás není. (U psaní těchto řádků se usmívám a doufám, že žádný právník v tom nebude hledat podstatu jakéhokoliv skutku §)

Vážně se ale ještě vrátím k Ondrovi a Pavlovi, kteří svoji civilku skončili v létě. Musím přiznat, že o Pavla Rejmana jsme měli zájem – nabídlí jsme mu místo technika na trvalý úvazek. U Ondry to bylo naopak. Byl to on, kdo projevil o práci v TWR-CZ zájem a my jsme ho odmítli. Přitom jsme mu nabídli možnost občasně spolupráce. Oběma jsme sdělili důvody, proč jsme se takto rozhodli. Jak to dopadlo? Pavel se zodpovědně rozmyšlel a nabídku nepřijal s tím, že chce zůstat dobrovolným spolupracovníkem. Svoji profesní dráhu potřeboval řešit jinak. Bylo nám to líto, takže jsme s vděčností přijali jeho nabídku alespoň občasně spolupráce. Nyní má na starost provoz našich internetových stránek, o čemž se něco málo píše také na jiném místě.

Technika jsme ovšem potřebovali. Jak jsem se už zmínil, Ondrovi jsme při předběžném jednání nabízeli možnost dobrovolné spolupráce. Ondra je hudebník a dobrý technik, je dobře zacvičený i pro práci v naší digitální laboratoři. (Tam se dějí zvukové zázraky. Například se tam renovují historické

zvedla sluchátko a zkroušeně říká: „Víš, proč jsem tě neslyšela? Já jsem to sluchátko držela vzhůru nohama... to mě dokonale probudilo!!“ ✚ Další vzrůšo v redakci způsobil Aleš, který se za normálních okolností skoro nehne z budovy. Nějakou dobu měli doma psa rodiny Vožehových – Whiskeyho, který mu ležel celé dny pod pracovním

hudební poklady, a to jak po stránce technické, tak umělecké. Věřte, že některé technické opravné kousky jsou skutečně na hranici pochopitelnosti, a to vše se už Ondra naučil.) Ondra si celé prázdniny sháněl práci. Nesehnal. Ani na částečný úvazek. Měl rozjednaných několik možností, ovšem všechny „zkrachovaly“. Když jsme v září viděli, že Ondra práci nemá a chodí nám celé dny zadarmo pomáhat, řekli jsme mu: „Sháněj sponzory, a až budeš na pracáku alespoň půl roku, tak se Tě pokusíme vytáhnout.“ Jenže Ondra už byl na pracovním úřadě evidován více než rok, protože se započítává i doba před vojnou, což nikdo z nás netušil. A tak jsme udělali jednoduchý krok: požádali jsme pracovní úřad o příspěvek na rekvalifikaci nezaměstnaného. Vypracovali jsme odborný rekvalifikační plán, pracovní úřad si nás prověřil a žádost kladně vyřídil během několika dnů. Ondra Malina byl 18. září 2001 přijat do pracovního týmu jako druhý studiový technik. Nastoupil však úplně nový pracovník. To, co jsme mu trochu vytýkali v průběhu vojny, on sám nyní vytýká novým vojákům a doslova jim jde příkladem. Takže: člověk miní, Pán Bůh mění! A to doslova a do písmene. Ten, kterého jsme chtěli do týmu, je externím spolupracovníkem a odvádí vynikající práci; ten, který měl být externistou, je v týmu a všichni z toho máme radost. A jestliže jsme se něčeho báli, pak Pán Bůh proměnil jak naše jednání, tak i myšlení.... prostě je to paráda!

Ale pořád to ještě není všechno. Na začátku letních prázdnin se naše kolegyně Hana Pinknerová rozhodla omezit práci v TWR-CZ. Důvod je prostý a dostatečně vážný: rodina. Pinknerovi mají dvě děti a provozují domácí školu. Nezvou si žádné učitele (proč také, když Hanka je profík) a domácí škola přece jen vyžaduje spoustu času. Hana rozvázala pracovní poměr a od 1. září je už „jen“ externí spolupracovnicí. Její rozhodnutí přišlo v době, kdy jsme zvažovali její větší pracovní nasazení. Nyní jsme v situaci, kdy Hanka spoustu práce rozběhla a my v ní chceme pokračovat. Starala se především o „zviditelňování“ služby Trans World Radia. Tato práce má dva cíle: prvním je misijní poslání – zvěst evangelia dalším lidem. Ruku v ruce s tím jde druhý cíl – získávání nových spolupracovníků a podporovatelů této služby. Ještě po 11 letech služby v nových českých poměrech je situace v této oblasti nevyjasněná. Nechceme, aby v povědomí lidí bylo Trans World Radio jen „týmem hrajícím na vlastním hřišti“. Chceme být pouze nástrojem věřících, kteří skrze nás zvěstují evangelium těm lidem, ke kterým by se jinak nedostalo. Stojí to modlitební úsilí, čas i peníze. Zvláště v době, kdy na jedné straně nemůžeme ovlivnit snižující se možnost vysílat to, co bychom chtěli, na druhé straně můžeme získat mnohem víc. Usilujeme o vlastní rádio, což bude vyžadovat minimálně dvojnásobek štědrosti ze strany našich dárců. A o tom je třeba hovořit také. Omezením práce Hanky Pinknerové zůstává zatím nezaplněná mezera v této oblasti naší činnosti.

Co kdo nyní vlastně dělá?

Navštívíme všechny, kdo jsou v brněnské budově TWR-CZ zaměstnáni. Začneme v přízemí a budeme pokračovat až do 2. poschodí. Nejníže položenou část redakce tvoří prostory hudebního studia. Zde kraluje **Daniel Zeman**, který je zodpovědný nejen za provoz těchto prostor. Stará se o bezproblémový provoz veškeré techniky v budově, vymýšlí a navrhuje nová technická zařízení, dbá na správné nastavení a chod celé počítačové sítě, odstraňuje všechny překážky v příchodu a odesílání elektronické pošty. Zkrátka má toho na starost dost. Nejvíce času ovšem prosedí v hudební režii, kde společně s hudebníky konzervuje to nejlepší, co se jim podaří vykouzlit. Pod jeho dohledem se vyrábí konečná podoba hudebních alb. V průběhu tří let se podílel na nahrání více než 30 hudebních projektů. Vypracoval se na pohodového odborníka a většina hudebníků s ním velmi ráda spolupracuje. Jako bonbónky si vychutnává občasné moderace některých relací.

Proti hudební režii se nachází hlavní programová režie, kde se střídají technici programové tvorby. Právě tam sedí **Richard Pospěch**, civilista, který nastoupil začátkem září. Kouká na knoflíky a neobjasně zkouší, co který z nich vlastně dělá. Dva týdny chodí na ranní směnu a třetí týden má odpoleďní pohotovost. Tento systém střídání umožňuje natáčet pořady každý den minimálně do 19 hodin.

stolem. A najednou se stávalo, že Aleš nebyl ve své kanceláři, dokonce ho nebylo ani v celé budově a nakonec jsme zjistili, že v pravidelných intervalech špacíruje kolem domu se psem... Vypadali skvěle – oba. ✚ Jednoho rána došel Dan vrávoravým krokem do práce, úplně zelený a třesoucím se hlasem nám sděloval, jak je mu špatně.

Když zrovna nepracuje ve studiu, vysává kanceláře, seká trávník, chodí pro obědy, jede na nádraží pro hosty... a na zoufalý pokřik: „Vojskóóó!!!“ slyší zatím jen občas. Ale on si zvykne a už nyní jsme rádi, že je v našem týmu.

Přes vstupní halu se přejde do kancelářského křídla. V prvních dveřích vpravo je stále zavřená **Kateřina Hodecová**. Vychází jen pro kafe, případně když si potřebuje s někým něco vyříkat a vyřídit. Koordinuje většinu externích spolupracovníků, poslouchá záznamy jejich pořadů a připomínkuje je. Jako zodpovědný redaktor dává dohromady množství pořadů. Je zodpovědná za hudební archiv. Nejvíce práce jí v tomto směru přináší zavedení veškeré hudby do počítačového seznamu. To není jen pouhé sepsání názvů písní. Je třeba několikrát každou písničku vyslechnout, přidělit jí hodnotící známky týkající se technického provedení, umělecké úrovně a posouzení srozumitelnosti textu. Dále je nezbytné vypsát klíčová slova textu, sepsat všechny autory a interprety, označit žánr, zjistit délku předehry, celkový čas, vypsát název alba, rok vydání a další a další údaje. V archivu je kolem 9000 písniček a každý týden přibývají desítky nových. Kateřina ještě odbavuje a moderuje živé pořady, natáčí biblické příspěvky do archivu... K ruce má techniky a kousek sekretářky.

Hned naproti pracuje **Blanka Sedláčková**. V tuto dobu už měla být v důchodu a to hned dvakrát. Poprvé už dávno – protože k nám přišla jako důchodkyně. Podruhé od září tohoto roku. Měla ji nahradit naše dávná kolegyně Jitka Gardoňová, která chtěla nastoupit po mateřské dovolené. Den před nástupem volala překvapující skutečnost. Jitka čeká druhé dítě a opět prožívá rizikové těhotenství. Ihned dostala neschopenku a do práce vůbec nenastoupila. Ještě, že Blanka byla tak ochotná a zůstala s námi. Nadále dbá na včasné zabalení všech hotových pořadů, neustále povzbuzuje techniky, aby nenechávali na poslední chvíli žádný z napsaných pořadů, každé pondělí ráno s buchtami na talíři očekává příjezd Jirky Nováka z Prahy a ze všeho nejraději se modlí a také tlumočí do laskavého tónu ředitelské výtky. Prostě poklad!

Ve vedlejší místnosti je druhá programová režie. Zde se opět střídají programoví technici. Teď zde sedí **Matouš Čep**. Nastoupil současně s Richardem a stejně jako on si doladuje své první zkušenosti. Jeho prioritou je technická příprava pořadů. Kdykoli je už úplně upracovaný a má nejméně času, dostává další neodkladný úkol. Mimo to je zahradníkem – zalévá a hnojí všechny kytky, je k ruce u nádobí, natáčí... a hlásí se, když nemá co dělat. Často také za sebou zavírá dveře, protože naproti sedí Aleš Bartošek a ten je má zase většinou otevřené.

Než se podíváme, co dělá Aleš, zajdeme za **Martinem Pařílem**. Martin nastoupil svou civilní službu 1. července, je tedy o chlup napřed před Matoušem a Richardem. Jenže svůj náskok ztratil 25. srpna, kdy sice před požárem zachránil kuchyňské zařízení, ovšem nepodařilo se mu ochránit sebe. Martin se stejně jako ostatní dříve zmínění civilisté stará o všechny pomocné práce ve studiích, zařizuje spoustu praktických drobností a jako jediný nezažil první společné polní cvičení civilistů. (Byli na půl dne vysazeni na neznámém místě v lese a zpět se vrátili s plnými koši hříbků. Žel, že taková cvičení jsou maximálně jednou za rok...)

Aleš Bartošek úřaduje v rohové místnosti pravého přízemního křídla. Pokud nechce být rušen, zavře si dveře, jinak je k němu možno vejít kdykoliv, ale vždy s úsměvem! Co dělá ředitel? Jako ostatní píše pořady, jako ostatní se stará o vysílání, jako ostatní chodí odbavovat živé pořady, jen (jako ostatní) neuklízí kancelář a neumývá auta. Na židli proti němu sedí velký plyšový medvěd, a také s ním jednou za rok chodí do práce Whisky. To není flaška alkoholu na kolečkách, nýbrž krásný malý pes manželů Vožehových.

Přesně o patro výš (přesně nad Alešem) sedí **Jitka Hovořáková**. Ekonomka a administrativní pracovníce v jedné osobě. Ačkoli se na její pracovní náplni nic nezměnilo, co do objemu je práce stále víc a je stále složitější. Každý den pomocí složitých drátových spojení jednoduše nakukuje do banky, které dává příkazy, co má udělat a co ne. To vše ze svého křesla. Na rozdíl od Aleše se jí podařilo vypěstovat několik desítek chilli papriček a na dveřích má občas ceduli „natáčím“. Pokud sedí u svého telefonu, zvedá i hovory přicházející do TWR. Lidé si ji však častou pletou s Katkou.

Vyptávali jsme se, co že ho to vlastně trápí a bolí a dověděli jsme se, že se Zuzkou čekají miminko... Inu ranní nevolnosti jsou nepříjemné, ale časem prý vždycky přejdou ☺ ✚ Miminko čekají i u Rejmanů, tedy v rodině našeho bývalého civilisty a nyní externího spolupracovníka Pavla. U Rejmanů má ranní nevolnosti manželka Jana, prý ale

Obě mají v telefonu hlas takřka k nerozeznání. Jitku znají na všech brněnských úřadech a zdravotních pojišťovnách. Jako správkyně pokladu má jako jediná z celého týmu klíče od trezoru, odkud čas od času vyhání pavouky a vytírá prach.

Mila Marková je v kanceláři k zastizení každé úterý a středu. Zbývající dny v týdnu pracuje na odloučeném pracovišti v Třebíči, kde se věnuje především překladům a autorské přípravě relací. V kanceláři zpracovává podklady pro zveřejňování aktuální programové nabídky, rozhlasové gratulace, připravuje podklady pro počítačovou evidenci pořadů a pomáhá s vydáváním a distribucí vedlejší produkce TWR–CZ (knihy, kazety, CD).

V digitální laboratoři se nedávno konečně usadil **Ondřej Malina**. Nastoupil k nám na plný pracovní úvazek jako druhý studiový technik. Tento „titul“ mu ovšem bude přiznán až po roční rekvifikaci. Zhruba polovinu úvazku pracuje v hudebním studiu a druhou polovinu v laboratoři. Renovuje také staré zvukové snímky a řeší složitější problémy při střihu a mixáži pořadů. Pro nejbližší dobu je naplánováno zapracovat Ondru pro odbavování živých pořadů.

V samostatném oddělení názavné služby kraluje **Vlastimil Kolegar**. Pod jeho patronací přichází a odchází pošta, vyřizuje požadavky posluchačů, přemýšlí nad nejrůznějšími problémy, které trčí z mnoha došlých dopisů. Posílá na nejrůznější místa různá hlášení o počtu odvyšovaných hodin, ohlasů posluchačů a podobně. V poslední době se přidal k rodině moderátorů živých pořadů a už má za sebou první zkušenosti. Má na starosti distribuci Antény a ostatních hromadných zásilek.

Ve druhém patře budovy pracuje jediný pracovník naší redakce, kterým je **Věra Votavová**. Tato stálice v našem týmu je věrná své programové režii, v níž natáčí a mixuje pořady. K tomu si přibrala další úkol: píše úvody a závěry relací Slova naděje. V době Vlastimilovy nepřítomnosti přináší poštu. Jejich práce není příliš různorodá, zato náročná na přesnost a spolehlivost, což Věra beze zbytku zvládá.

S nárůstem pořadů roste i vliv

Iniciativa TWR v Mexico City rozkvétá - přibývá další vysílání a formuje se Národní partner.

Je to něco přes rok, kdy mexická vláda začala povolovat křesťanské vysílání, což je věc, kterou celých 70 let v minulém státním zřízení církvím odpírali. Několik vlivných křesťanů využilo této výhody nově nalezené svobody a nového mediálního zákona a začalo v březnu 2000 vysílat půlhodinový informačně orientovaný program o pronásledované Církvi a také jednou týdně pořad pro děti.

Pak se tempo práce prudce zvýšilo. Další kazatelé a ostatní v křesťanské společnosti se přidali a využívají místní rádio jako doplňkový nástroj v práci církve, aby hlásali Kristovu nesehlávající lásku a sytili Jeho zralé následovníky, kteří se Mu cele odevzdali. Někdy koncem léta se programové schéma, které před třinácti měsíci reprezentovaly dva pořady, neskutečně rychle rozrůstá na 80 hodin týdně.

Všechny pořady vysílá Radio Chapultepec (560AM), populární hlavní stanice situovaná v srdci Mexico City, které svými 26,2 miliony obyvatel je v závěsu už jen za Tokiem s 29,3 miliony. S upgradovaným vysílačem a novou anténní věží bude RTM-Mexico schopné hlásat evangelium Ježíše Krista potenciálním 40–50 milionům posluchačů.

V současné době je možné poslouchat pořady evangelizační, biblické učení, pořady pro ženy a programy poradenské, a to od pondělka do pátku od 8 odpoledne do 3 do rána, a pak v 5–7 ráno. Velká část těchto pořadů je ze záznamu, ale některé se vysílají „živě“, včetně kontaktních pořadů, kam je možné telefonovat své žádosti o modlitby. Každou neděli se také vysílají pořady pro děti. Uskutečnil se podpis smlouvy se stanicí o velmi žádaném vysílacím čase mezi 7–9 hodinou ranní, což se ve vysílání objevuje od července. Pak došlo ještě k dodatečné smlouvě, umožňující vysílat i po deváté hodině večer v sobotu do 3 do rána v neděli, a také od 8,30 v neděli večer do pondělí do 3 do rána.

„Nikdy jsme o takovém rozmachu práce ani nesnili,“ říká na začátku měsíce Josué Orozco, ředitel RTM-Mexico. „Bůh udělal všechno a Jeho ruka na tom všem spočívá! Nečekali jsme, že to půjde tak rychle, ale máme z toho obrovskou radost, protože tohle se v našem národě ještě nikdy nestalo.“

10

trvají celý den. ✚ A ještě do třetice: jak se dozvíte i na jiném místě Antény, druhé dítě čeká naše spolupracovnice Jitka Gardoňová. Těhotenství je rizikové, a tak se Jitka snaží dávat pozor na miminko i na sebe v klidu domova. ✚ Boží ochranu prožíváme stále, ale někdy si toho nelze nevšimnout. O prázdninách organizoval moderátor ranní

Mexiko se tak přidává k ostatním Národním partnerům v Argentině, Bolívii, Brazílii, Chile, Dominikánské republice, Paraguayi, Uruguayi a Venezuele. V současné době programy RTM-Mexico zahrnují *Chápání pro život, Světem Bible, Zpět k Bibli a Ženy naděje*. Možnost vysílání ostatních známých pořadů je ve fázi průzkumu.

„Mnozí věřící Mexičané potřebují slyšet, čemu vlastně mají věřit, aby to bylo podle Bible“, vysvětluje Orozco. „Mexiko je zaplavené duchovním a doktrinálním zmatkem, lidé zde praktikují dokonce spiritismus a věštění. Rádio je tu velice populární, a tak křesťanské vysílání může vnést světlo do celého města i do naší země.“

RTM-Mexico se nezaměřuje jen na pokrytí velkoměsta, rozkládajícího se na 45 milích. Jeho pracovníkům leží na srdci celé Mexiko a jeho 100 milionů obyvatel, pravděpodobně z 5 % evangelikálních. Jejich kazateli také velice záleží na oblasti Chiapas, která je negativně ovlivněná mnoha rozbroji a kde se mluví původními indiánskými nářečmi. Je tam snad 30–40 procent věřících Mayů, a přitom tam evangelikální církev prožívá velké pronásledování.

Pracovníci Radio Trans Mundial věří, že za rok nebo dva se zabydlí nejen v Mexico City, ale i v Monterey, Guadalažare a Acapulcu a všude tam, kam cítí, že je Bůh vede. „Máme takovou vizi, že časem pokryjeme celou zemi s tím, že naše pořady se budou vysílat i v překladech do některých indiánských jazyků,“ říká Orozco.

Proto je životně důležité získat pro tuto pionýrskou práci ještě další vedoucí křesťany. Tato dimenze je tak důležitá, že RTM-Mexico koncem března uspořádalo tří denní konferenci pro přibližně 250 kazatelů a dalších klíčových lidí, kteří mají zájem o efektivní šíření evangelia pomocí rozhlasu.

Ředitel hispánské práce TWR Lemuel Larrosa posluchačům řekl: „Naším cílem je seznámit lidi s Pánem Ježíšem Kristem, uvést je do místních sborů a budovat je v Pánu. Nemáme žádný jiný cíl, žádný větší program.“

Co nového v Plzni?

Už od roku 1997 vysílá TWR na vlnách Českého rozhlasu Plzeň, jehož vysíláče pokrývají signálem celé území západních Čech, část jižních Čech (až po Třeboň), velkou část severních Čech (až po Ústí nad Labem) a jihozápad Čech středních (včetně okrajových částí Prahy). Plzeňský rozhlas nevysílá pouze křesťanské vysílání připravené TWR. Ve čtvrtek v 21 hodin vysílá svou hodinovou relaci Hlas naděje (CASD), páteční Dotečky dobra ve stejném čase připravují pracovníci Čro a externisté (od října také Petr Vaďura), pořady vysílané v neděli od 7 ráno připravuje tým vedený redaktorkou Českého rozhlasu v Praze Teresíí Bečkovou, večerní relaci v neděli Daniel Zajíc.

TWR vysílá na vlnách Českého rozhlasu v Plzni v sobotu od 7 do 8 hodin ráno a od 21 do 22 hodin večer. Naším záměrem je vysílat tzv. naživo, tedy tak, že autoři a moderátoři jsou v době vysílání fyzicky přítomni v plzeňské hlasatelně. Toto živé vysílání má několik výhod:

– Posluchač může prostřednictvím telefonu reagovat na pořad (od září je to plzeňské číslo 019/74 88 222).

– Moderátor se svým hostem tvoří pořad přímo před posluchači, takže jejich rozhovor je bezprostřední, nijak neupravený a autentický.

Součástí ranního magazínu je vždy také několik předtočených příspěvků, které vznikají v brněnské redakci TWR i přímo v terénu. Tyto předtočené příspěvky rozšiřují spektrum probíraných témat a umožňují posluchači, aby se na vlnách rozhlasu setkal s lidmi, s nimiž by se za normálních okolností nikdy nesetkal. Mimo jiné je zde možno slyšet hlas faráře CČSH Miroslava Kubička z Hrotovic, zesnulého kazatele BJB Pavla Titěry, pastora Křesťanských společenství Dana Drápala, spisovatelky Marie Frydrychové či kazatelů Církve bratrské Daniela Kvasničky a Bohumila Kejře. Sobotní vysílání od 7 hod zajišťují v současnosti tři moderátoři – **Miloslav Čech** z ECM v Karlových Varech, **Jiří Preis** z KS Plzeň a **Petr Vaďura** z Křesťanského sboru v Tachově. Pravidelným hostem

sobotní Křesťanské vlny Plzeň Petr Vaďura dětský pobyt. Petr neodhadl dobře čas, který bude potřebovat na cestu do Plzně, kde měl ráno vysílat a vyjel tak, že neměl skoro žádnou časovou rezervu. Na dálnici Rozvadov – Pízeň se najednou ozvala rána a auto se začalo podivně klepat. Řidič Vláďa Pech začal prudce brzdit a za chvíli auto

a občasným moderátorem je zde ještě katolický kněz z Tachova **René Milfait**. Čas od času připravíme celou relaci v brněnském studiu dopředu – tyto pořady většinou moderuje **Jitka Hovořáková**.

Večerní vysílání má různé podoby. Jednou měsíčně zde **Jitka Rusová** moderuje hudební pořad pro mladé posluchače Jednohubky. **Mirka Homolková** moderuje pořady s pravidelným hostem vysílání, plzeňským pastorem **KS Karlem Řežábkem**, a mluví spolu o výchově dětí, rodině, etických a morálních otázkách. **Petr Plaňanský** pokládá svým hostům závažné otázky týkající se života naší společnosti. **Petr Vařura** s **Jaroslavem Lormanem** probírají jednu za měsíc základní teologické pojmy, jako je hřích, pokání, víra apod.

Při přípravě pořadů pro plzeňský rozhlas musíme mít na mysli několik skutečností:

1) Vysíláme na veřejnoprávním médiu, kde jsme hosty. Tyto pořady nejsou určeny pouze křesťanům, ale všem posluchačům Českého rozhlasu, kteří třeba náhodně vysílání zachytili.

2) S tím souvisí i skutečnost, že toto vysílání má misijní charakter. Chceme oslovit posluchače, kteří se jinak s evangeliem jen těžko setkají. Tomu podřizujeme i formu. Může se tedy stát, že křesťané jsou nespokojeni s písněmi, s tématy či způsobem, jakým jsou témata probírána. Ovšem to, co je pro křesťany zcela jasné a srozumitelné, není jasné a srozumitelné lidem, kteří se zatím s křesťanským prostředím neseťkali.

3) V regionu, který pokrývají vysílače Českého rozhlasu Plzeň, je mnoho míst, ve kterých nejsou žádné sbory a farnosti. Je zde mnoho lidí, kteří nepatří do žádného církevního společenství. Naše vysílání nabízí i těmto křesťanům pořady, kterými jim chceme pastoračně pomoci, pro tyto posluchače vysíláme také pořady vyučující, povzbuzení a svědectví ze života víry.

V současné době jsme požádali o spolupráci několik dalších kazatelů a pracovníků v různých církvích západočeského regionu. Naším cílem je, aby plzeňské vysílání TWR vznikalo v co největší míře v západních Čechách. Chceme nahrávat svědectví západočeských křesťanů ze života s Bohem. V tom všem se neobejdeme bez pomoci posluchačů, kteří nás na zajímavé lidské příběhy upozorní.

Hledáme i spolupracovníky, kteří by se nejen podíleli na vysílání, ale také upozorňovali na naše vysílání ty, kteří by z něho mohli mít užitek. Vydáváme informační letáčky, které můžeme těmto pomocníkům poskytnout. Vysílání bez posluchačů nemá smysl. Proto také velmi stojíme o ohlasy vás, posluchačů, abychom věděli, kdo nás vlastně poslouchá. V týdnech před Vánocemi budeme v našem vysílání vybízet posluchače, aby nám poslali pohlednici ze svého města či obce, kde nás poslouchají. Tak chceme zmapovat, kde jsou naši posluchači a kdo vlastně jsou. Každý, kdo nám do 15. prosince pošle takovou pohlednici, od nás dostane malý dárek.

Vysílání TWR-CZ na vlnách Českého rozhlasu Plzeň je zázrakem. Žádný jiný krajský rozhlas takové vysílání nemá. Jsme za tuto možnost velmi vděční. Nebereme ji jako samozřejmost, ale jako Boží milost. Modlete se, prosím, spolu s námi za to, abychom tuto příležitost nepromarnili, aby vysílání mohlo pokračovat a aby skrze ně mnoho posluchačů vzalo užitek.

V Bulharsku a Rumunsku roste práce s Romy

Díky úsilí dvou romských překladatelů **TWR-Rumunsko** nedávno vyrobilo CD se 44 půlhodinovými pořady Světem Bible v romském-kalderaš jazyce, které se vysílají 6x týdně. Známý 70ti letý kazatel na částečný úvazek překládá pořady z Nového zákona a Starý zákon má na starosti jedna mladá žena jazykově nesmírně obdarovaná. Ředitel Nick Vandici říká, že už předem přeložili asi 100 dílů.

V únoru v romském sboru v Bukurešti TWR-Rumunsko spolu se Studenty pro Krista a Biblickou společností v Rumunsku (OBSR) oslavili začátek promítání filmu Ježíš v kalderaštině, který se promítal před Velikonocemi. Křesťané provedli velkou část dabingu a OBSR dala k dispozici texty evangelií Matouše a Marka. TWR-Rumunsko připravilo audio/video materiály a vyrobilo 1500 kalderašských kazet s hudbou, modlitbou Páně, křesťanským vyznáním víry, biblickým úvodem, audio ukázkami

stálo v odstavném pruhu: prasklá pneumatika. V rychlosti 130 km/h to byl zázrak, že auto nehavarovalo. Bylo 6:40, za 20 minut se mělo vysílat. Zatímco Petr volal do rozhlasu, aby připravili náhradní program, Vláda si zahrál na servis vozů F 1. Naštěstí si takto hrával častěji se svým otcem, takže to uměl. Za čtyři minuty bylo kolo vyměněno

z filmu a svědectvím romského kazatele. Potřebují ale ještě víc kazet. V březnu TWR-Rumunsko sponzorovalo seminář rozhlasového vysílání pro 13 účastníků, včetně tří romských věřících.

K denním středovlnným pořadům pro balkánské Romy 25. března přibyl nový 15ti minutový program pro mládež. Vysílání vedlo k sedmi romským sborům v Bulharsku; sbory vyrostly a dva teď mají vlastní vedení. Dvakrát za měsíc se schází 100–120 vězňů k programu s producentem Ivanem Zacharijevem. Zhruba 70–80 % z nich jsou Romové a pravidelně pořady poslouchají. **Studio 865**, bulharský partner TWR, zakoupilo nové vybavení a chce v dubnu začít stavět studio. Ředitel Stoyko Petkov by rád vytvořil další album romské hudby, protože mají pro balkánské programy málo hudby. Duben také připomíná 10. výročí registrace v Bulharsku, které oslaví sice letos, ale později. Od té doby, kdy se začala vysílat bulharská verze pořadů Světem Bible, reakce posluchačů zaznamenaly velký nárůst. Petkov chce ve spolupráci s Evangelickou aliancí zavést systém návazné služby, který by pokryl celou zemi.

Rozhovor s Ondřejem Malinou:

Do TWR jsi nejprve nastoupil na civilní službu. Proč jsi chtěl zrovna k nám? A jaká byla?

Protože nevěřím na „náhody“, tak bych řekl, že to bylo Boží vedení. O civilce v TWR jsem vlastně začal uvažovat asi rok před tím, než jsem nastoupil. Jeden můj kamarád tehdy něco natáčel v hudebním studiu TWR a díky tomu jsem se o možnosti dělat civilku v TWR dozvěděl. Hodně mě to zaujalo, protože zvuková (i jiná) technika mě zajímala už od malička. No a za rok – na začátku roku 2000 – jsem už nastoupil. Za ten rok a půl jsem Pánu vděčný. Hodně jsem se toho naučil – a to nejen v té praktické oblasti.

Ty ostatní oblasti by mě velmi zajímaly... Teď tu pracuješ. Vnímáš nějaké posuny oproti „civilce“?

No, v některých věcech vnímám posun hned – např. už nemám na starosti objednávání obědů nebo umývání nádobí, ale jinak se to mění spíš tak postupně.

Co je pro tebe v životě důležité a proč?

Nejdůležitější je pro mě to, abych co nejvíc naplnil Boží záměr s mým životem. Teď bych nechtěl, aby to vyznělo jako nějaká prázdná fráze nebo „klasická křesťanská“ odpověď, protože to je to hlavní, čeho bych chtěl v životě dosáhnout. Samozřejmě, že to často není snadné a ne vždycky se mi to daří.

A pak jsou další důležité oblasti mého života – rodina, sourozenci ze sboru, přátelé atd...

Velmi důležitou součástí mého života je už od malička hudba. Skoro 15 let hraju na kytaru (akustickou i elektrickou) a dá se říct, že to je pro mě víc než „jen“ koníček. Hudby se týká i moje služba ve sboru (sloužím v chválicí skupině ve sboru AC v Brně) a s hudbou je spojena vlastně i moje práce v hudebním studiu TWR. Mám i další koníčky (sport, příroda, atp), ale na ty už nezbyvá tolik času.

Přestože pracuješ v misii, zajímalo by mě, jaký máš vlastně na misi jako takovou názor. A na rozhlasovou speciálně... Cítíš se obdarovaný k misii? Chtěl jsi pracovat jako misionář?

Tak to mě nikdy ani nenapadlo a abych řekl pravdu, tak se ani dnes jako misionář necítím. Asi je to tím, že mám jinou představu o tom, kdo to je misionář. Vždycky se mi pod tím pojmem spíš vybavil někdo, kdo jede kázat evangelium někam daleko (třeba Reinhart Bonke). Ale samozřejmě mě těší, že můžu spolupracovat na šíření Božího slova.

A teď něco o tvém zázemí: jak jsi uvěřil?

Pocházím z věřící rodiny a k Bohu jsem byl veden od malička. Takže to u mě byl spíš přirozený proces než nějaká změna ze dne na den. Postupně se prostě víra mých rodičů stala mojí osobní vírou. Dneska jsem Bohu vděčný za to, že mě ochránil před tím, abych od něj odešel v době dospívání.

To ses moc nerozpovídal. Tak alespoň využij příležitosti něco vzkázat našim posluchačům a čtenářům Antény!

Jára Cimrman byl jistě také spolupracovníkem TWR. ☺

a v 6:55 vstupoval Petr do hlasatelný v Plzni. ✚ Ještě jedna příhoda z Petrova prázdninového vysílání v Plzni: Petr s Martinem Skořepou organizovali letní tábor ve Velharticích. V sobotu ráno se měli sejít v rozhlase, odvysílat Křesťanskou vlnu Plzeň a potom odjet do Velhartic. Petr den předtím vyprovodil svou manželku na Slovensko

Společné modlitby

„...abyste byli pohotovi k modlitbám.“ Apoštol Petr nás vybízí. Přidejte se i vy, milí posluchači a čtenáři, k našim díkům, chválám a prosbám.

Chvalme a děkujeme:

za možnost svobodného šíření evangelia v České republice a za redakci TWR-CZ
za nové spolupracovníky TWR-CZ
za ochranu všech pracovníků TWR-CZ na cestách, za rodiny a sbory
za technické možnosti použitelné ve službě evangelia
za dostatek financí pro službu TWR-CZ
za pomoc ve zkouškách a těžkostech
za trvalou hodnotu evangelia
za odpuštění hříchů a milost k novému životu s Ním
za hudebníky a nové písně natáčené v TWR-CZ
za Boží věrnost a plnost života v Jeho zaslíbeních

Prosme:

za pokoru v srdci každého pracovníka TWR-CZ
za moudré rozpoznání vlastních možností a specifikaci Božího obdarování i talentu
za moudré vyhodnocení nákladů a dostatek víry jít v Božích stopách dál
za správné kroky vedoucí k celodennímu rozhlasovému vysílání
za dar rozlišení, co je od Boha a co ne
za připravená srdce pro dávání k zajištění rozhlasového provozu
za vzdělávání našich spolupracovníků
za naše spolupracovníky TWR na celém světě, zejména v ohrožených oblastech

A naplňte tak „...zlaté misky plné vůně, což jsou modlitby svatých, neustále se modlete, a buďte na té své nejsvětější víře, modlete se v Duchu Svatém...“

a večer balil věci na pobyt. Při neopatrné manipulaci se skříni vypadla z pantů horní dvířka a spadla z dvoumetrové výšky Petrovi na spánek. Díky Bohu Petr neztratil vědomí, zavolal souseda, který ho odvezl do nemocnice v Plané. Bylo z toho pouhých 5 stehů šití bez ořezu mozku. Petr zavolal Alešovi do Brna, poprosil o modlitby, potom

Druhá cesta do USA

Letos se uskutečnila třítydenní společná cesta české a slovenské delegace do Kanady a USA. Českou redakci reprezentoval člen Rady TWR-CZ Jan Viktorin a slovenskou ředitel TWR-Slovakia, Lubomír Vyhnánek. Cestu podpořil finančně i osobně ředitel TWR-CE George Cooper. Cíle cesty byly dva: Zeměpisný cíl byla konference Československé baptistické Konvence v USA a Kanadě. Konference trvala asi 4 dny a zbývající čas byl věnován návštěvám asi 6 krajských sborů. Ten druhý cíl cesty nenajdete na mapě, protože byl skryt ve významných vztazích. Šlo o prohlubování osobních kontaktů a informování tamních spoluvěřících o naší práci a o československé společné snaze uskutečnit celodenní rozhlasové vysílání. Takže: Co o tom říká Jan Viktorin?

Na letiště do Prahy mě odvezl Ondra a tam jsem ztratil kontakt s mojí domovinou. Jak to nemám rád! Byl jsem sám a čekaly mě 3 týdny bez rodiny, bez přátel... jen s kufrem plným košil v ruce. Ve Frankfurtu čekám Luboše Vyhnánka a on nikde. Kufry už jsou v letadle, jen moje sedadlo je prázdné. Stále čekám. Na poslední výzvu v amplionu běžím k letadlu a dveře se za mnou hermeticky uzavírají. Jsem sám i nad oceánem! Sahám do kapsy pro zapečetěný dopis od kolegů české redakce a než ho stačím uložit do příručního zavazadla, ukápla mně nějaká slzička. Potěšili mně! Asi teď nejmíc si uvědomuji, že sám nejsem. Jsem jen někde mezi mým laskavým Otcem nade mnou a svými milými dole pode mnou.

Na kontinentě za velkou louží mě čekají krajané a je mi mnohem lépe než před rokem. Už se přece známe, smutek rychle zahání radost z nových setkání a vřelých přijetí. Dozvídám se, že Lubomír nestihl připravit prezentační film a proto odložil let o jeden den. Moc ho neznám, a tak se na něho docela těším. Luboš film skutečně připravil a ještě s „teplou“ kazetou uhaní na letiště do Vídne. Z Bratislavy je to coby kamenem dohodil, jen by na hranicích nesměla být řada aut... Dočkal jsem se ho za dva dny. Připojil se k nám i George Cooper a delegace byla kompletní.

Nemá cenu, abych takto popisoval každý den, ale nikdy nezapomenu na okamžik, kdy George usínal za volantem a to bylo poprvé, co jsem si mohl vyzkoušet jízdu americkým autem po amerických silnicích. George je Američan a chce se tam na důchod usadit. Koupil ojetý vůz. Sedí se v něm jako v obývací, dobře čalouněné sedačce (a vůbec se nedivím, že po tisících ujetých kilometrech se usíná – já bych usnul za chvíli). Po prvních pár kilometrech řízení tohoto vozu jsem přemýšlel, zda to fakt není sedačka s okny a na kolečkách. Auto se houpalo, plyně a ladně se sunulo vpřed, ale nezatáčelo a o brzdách jsem raději moc nepřemýšlel. Amerika je prostě jiná. Vzpomněl jsem si na silničky v alpských průsmycích – toto auto by tam skončilo velmi špatně a my s ním. Zajímavé byly přechody hranice mezi USA a Kanadou. To jsme absolvovali asi 3x, ale mohu každého ujistit, že hranice evropského typu jsou tady naprosto jednoduché. Řvou na vás, posílají k výsledku, prohledávají, vyptávají se na naprosto nesouvisející věci... a to všechno musíte absolvovat s úsměvem a v klidu. Jinak stačí pouhé gesto imigračního úředníka a skončili jste! Prostě svoboda a svoboda je dvojitý pojem. Američané si tu svoji chrání a 11. září jsem pochopil, že i tak ještě dost málo.

V jednotlivých sborech jsme sloužili Božím slovem. Já poprvé v angličtině a bylo to dost těžké. Míla Marková mně hodně pomohla ještě před odletem a i díky její pomoci byla moje služba srozumitelná. Luboš na tom byl o hodně lépe. On zná dobře biblickou angličtinu, já zase obchodní a technickou. Při představování práce TWR–CZ jsem už takové problémy neměl. Základem naší prezentace byl Lubošův filmový dokument o práci české i slovenské redakce a pak dílčí prezentační materiály obou redakcí. Věřící se o naší práci dost zajímali, i když musím přiznat, že v některých sborech už vůbec český ani slovensky nehovoří.

Závěr naší cesty patřil společnému setkání československých baptistů ve Filippi. Zde jsme byli přijati už jako domácí. Luboš zapadl do týmu organizátorů jako ozvučovací technik a já jsem pomáhal, kde se dalo. O naší práci doma se zajímali mnohem více než v loňském roce a atmosféra byla balzámem na moji duši. Nezapomněl jsem na své milé, ale tady jsem se skutečně cítil jako doma.

dobalil a ráno se vysílalo. ✚ Jak už také víte z jiného místa naší Antény, máme v současné době na civilní službě 3 vojáky – Martina Pařila, Matouše Čepa a Richarda Pospěcha. Charakteristikou všech tří je, že nemají rádi rychlé pohyby, ale věříme, že se brzy do nás i do rádia zamilují a ze strachu, abychom je nevyhodili, zrychlí.... ☺ ✚

Zamiloval jsem si je a i když nevím, jestli je ještě někdy uvidím, nezapomenu na mnohá setkání s jednotlivci a na tolik povzbuzení, kterého se dostalo nejen mně, ale celé službě Trans World Radia v naší zemi. Českoslovenští baptisté v USA a Kanadě mi zůstali v srdci a my jim také, protože na službu Trans World Radia myslí nejen ve svých modlitbách.

Jan Viktorin

Předvolejte svědka

... a přijde ten, který něco viděl, slyšel nebo nějak prožil, aby o tom podal svědectví. Každého soudce zajímá, zda předvolaný svědek bude mluvit pravdu a zda také to, o čem svědčí, prožil, viděl nebo slyšel osobně. A svědek mluví a podává co nejuvěrnější obraz o tom, čeho se jeho svědectví týká.

V naší křesťanské praxi se velmi často setkáváme se slovesným útvarem, kterému říkáme „svědectví“. Myslíme tím slovní vyjádření toho, co jsme prožili s Bohem. Může to být zkušenost víry, vyslyšení modlitby a nejčastěji očekáváme svědectví o znovuzrození.

Naši spolupracovníci natočili už několik stovek takovýchto svědectví. Ne všechna jsou použitelná pro rozhlas, a protože potřebujeme do našeho vysílání stále nová a nová svědectví, natáčíme je dál. Dobře podané svědectví bývá silně oslovující součástí našeho vysílání.

Na co bychom při svědectví neměli zapomenout:

1. používat srozumitelná slova

Aniž bychom si to uvědomovali, používáme mnoho výrazů, kterým rozumí jen úzký okruh lidí. Například slova „můj pastor“, „starší sboru“, „při chválách“, „jít dopředu“, „besídka“, atd. jsou slova, která je třeba opsat tak, aby jim rozuměl každý. Pokud vydáváme svědectví v rozhlasu, nevíme, kdo zrovna poslouchá. Ale téměř na 100 % to bude jeden člověk, který se nemá koho zeptat, co tím či oním slovem myslel člověk za mikrofonem. Používání církevního slangu není překážkou srozumitelnosti v rozhlasu, ale brzy se může stát obecnou bariérou mezi křesťany a sekulárními okolím.

2. nebát se základních biblických pojmů

Jde o slova, která Bible používá velmi často, ale mnohdy mají specifický význam v biblickém a církevním kontextu (hřích, znovuzrození, pokání, nový život, věčný život atd...). Zatímco v předchozí odstavci jsou slova, která nedoporučujeme používat zásadně, zde uvedené biblické pojmy se používat mohou. Platí pro ně totéž – musí být srozumitelná. Je třeba je vysvětlit, použít v jednoduchém kontextu a v jednoduchých větách.

3. stanovit si cíl a způsob sdělení

Toto je velmi důležité pro vzájemnou komunikaci. Každý mluvčí si musí zřetelně a konkrétně stanovit cíl, jako „desítku terče“ svého sdělení. Kam míříme, co chceme říct. Je-li cílem sdělení *svědectví o obrácení*, pak toto musí být vrcholem! Často se stává, že cíl je ztracen ve spoustě pocitů, prožitků, okolností... Po vyslechnutí takového svědectví má posluchač mlhavý dojem o něčem, co slyšel, a vlastně ani neví, o čem to bylo.

4. umění komunikace

Komunikace je obor, který se učí na mnoha školách. Ale pro každého stačí pár základních bodů, které musí mít každý mluvčí někde v pozadí svého mozku, aby jeho řeč byla pochopena.

1. *Proměna myšlenky do řeči* – promyslet, jak nejlépe sdělit, co chci říct.

2. *Průběžné zkoumání toku vět* – poslouchat sám sebe a přemýšlet, zda jsem srozumitelný. Používat jednoduché věty. Nepoužívat cizí slova. Smyslem je předání zprávy, nikoliv prezentace schopností a umění řečníka! Neskákat z předmětu na předmět, sledovat logickou nit řeči.

3. *Ujistit se, že posluchač slyšel to, co jsem řekl, a že tomu porozuměl* – což je poměrně jednoduché ve vzájemném rozhovoru. Ale v rozhlasu, televizi, tisku, je toto velmi problematické a v předtočených zvukových snímcích prakticky nemožné. O to víc je třeba mít na paměti jednoduchost a srozumitelnost.

Vydali jsme nové CD Jany Peřtové Jen v tebe důvěru mám. K máni je na naší adrese ✚ Nové album dokončuje i Kája Řežábek a skupina Tydlidum, k Vánocům určitě bude! Nové album dokončila i skupina Eliata z V. Mýta. ✚ Pokud posloucháte pořad Na sobotní frekvenci Proglasu, určitě jste zaznamenali nový hlas. Od prázdnin s námi staronově

Rozhlasová řeč je řečí mluvčího k jednomu posluchači. U přijímačů možná sedí desetitisíce lidí, ale u jednoho přijímače je zpravidla jeden člověk a to je třeba také vnímat. Plamenné řeči k davu jsou v rozhlase nepoužitelné. Práce rozhlasu je osobní oslovení. V každé řeči mohou něčím upoutat pozornost a pak ji musím udržet u hlavního předmětu sdělení. Rozhlasová řeč nemůže být dlouhá (vypozorovaný limit, kdy lze udržet pozornost posluchače, je 8 minut).

5. Sdělit předem stanovený cíl – toto bývá jeden z nejčastějších zádrhelů mnoha svědectví. Je to problém nejen komunikace. Mluvčí ví, co je po něm žádáno, ví, co chce říct, možná už i ví, jak to chce říct.... a výsledek je mizerný. Většinou nejde o technický problém, ale o problém vnitřní. O okamžiku přijetí Krista za svého osobního Spasitele a Pána mohou hovořit různě. I označit tuto skutečnost mohou různě (obrácení, uvěření, znovuzrození...). Ale tyto pojmy samy o sobě nic nikomu neřeknou. Možná jim porozumí pár křesťanů z vlastní denominace. V sousedním kostele už mají jiný slovník. Je třeba jít na podstatu věci. Co je to obrácení? Proč jsem se potřeboval obracet? Co jsem obrácením získal? Co jsem ztratil? Ke komu jsem se obrátil – nebo kam? ...Je spousta dalších otázek, které si posluchač může klást – a nemůže se na ně zeptat!

Naše natočené příspěvky o obrácení mají mnohdy formální nedostatky. To se někdy dá odpustit a někdy to vůbec nevádí. Důležité je, aby posluchač uslyšel podstatu obrácení. Pokud i ta uteče, je to jako rybář u vody s rezavým háčkem bez návnady.

Víc než mnohokrát jsme natočili svědectví o obrácení, kde mluvčí hovoří o nenaplněném životě, o zkaženém mládí, o rozvrácených poměrech v rodině, o závislosti na alkoholu, o životě bez náplně.... a pak plynule přechází ke Kristu. Radostně sděluje, jak toto vše se změnilo, když šel dopředu a modlil se. „Nyní prožívám plný a bohatý život a už nikdy bych bez Krista nechtěla žít...“ říká jiná mladá věřící žena.

Ptáme se: Co jste slibovala, že řeknete? O znovuzrození? A proč jste to neřekla?....

Jádro problému tedy není technické, ale vnitřní. Přece znovuzrození není o novém životním stylu, není o změně myšlení, není o bohatém životě s Kristem... o tom mohou hovořit jindy... až se někdo zeptá: „Jak se máš?“.

Znovuzrození je o hříchu, přijetí Kristovy oběti a Jeho odpuštění. Znovuzrození je o přiznání vlastního hříchu – o pokání! Ne o lepším zítřku.

Ve všech církvích se často cituje tzv. „velké poslání“ (Mt 28,19). Organizujeme evangelizace. A co na nich hosté slyší? Co slyší z rádia z našich úst, když vydáváme svědectví?

Velké poslání chce také velkou přípravu. Jestliže se naši přátelé (a mnozí skutečně už touží po pomoci) nedozví, co je to obrácení, jestliže je pošleme na kolej „nového životního stylu“, místo na kolej „pokání hříšníka“, pošleme je opět na slepou kolej. Někdy se zdá, jakoby si křesťané šetřili práci, aby náhodou nebylo moc spasených hříšníků... jinak tomu těžko rozumět.

Kde se učí vydávat svědectví? Ve kterém sboru? Napište nám! Považujeme to za základní a klíčový nedostatek drtivé většiny křesťanů. Svědectví musí umět vydat svému kamarádovi každý – nevynecháme základní vzdělání.

V říjnu jsme měli v jednom z našich pořadů studenta teologické fakulty. Moderátor se ho 3x ptal na to, jak uvěřil. Student-teolog neřekl vůbec nic!

Ředitel TWR podává hlášení o misijní práci na Sibiři

Johann Wiens, ředitel ruské práce TWR, nedávno podstoupil 19ti hodinovou cestu a navštívil misijní konferenci devadesáti věřících na neobvyklém místě – v Jakutsku na Sibiři. Každé tři roky se ke vzájemnému povzbuzení, obecnství a sdílení informací setkávají misionáři, rozptýlení po obrovském a drsném území v Rusku. Někteří přijedou po čtyřhodinovém letu až z nejsevernějších končin a jiní podstupují dvoudenní cestu auty, vybavenými k cestování v tomto kraji. Setkali se ve dnech 14.–17. března v bývalé pivní hale, kterou jeden místní sbor koupil a renovoval.

spolupracuje Rozita Mertová. Rozita doposud předtáčela čtené příspěvky na záznam, teď se velmi rychle a dobře učí moderovat pořady naživo. ✚ Návod na odložení vlastní svatby: Týden před svatbou máte chuť na hranolky. Rozpalte olej na plynovém sporáku a pak vsypte hranolky. Až pořádně olej vzkypí a přeteče, chytne velkým plamenem!

Jakutská oblast je odlehlá a zapomenutá a reprezentuje 3 miliony čtverečních kilometrů – což je 1/5 celého Ruska. Asi 40 % tohoto území leží za polárním kruhem, kde zimní teploty klesají až na –70 stupňů Celsia. Z Ukrajiny i z evropské části Ruska sem přišlo hodně misionářů, všichni hnáni touhou vyprávět o Kristově lásce lidem umírajícím v hříchu. Pracovali a žili v naprosto nepopsatelných podmínkách. Alkoholismus, nemorálnost, okultismus a nezaměstnanost – to je způsob života místních lidí. Přesto výsledky desetileté misijní práce jsou ohromující: vzniklo 27 sborů, deset z nich na předměstí Jakutska a několik malých domácích skupinek studia Bible. Ve třech sborech většinu členské základny tvoří Jakutové, a tak jsou bohoslužby v jejich mateřském jazyce. Z počtu 1,1 milionu místních obyvatel jsou 382.000 etničtí Jakutové.

ERF sponzoruje všechny ruské programy TWR na kanálu Maják, jehož příjem tam je velmi dobrý. Wiens slyšel hodně kladných reakcí. Jeden mladý důstojník Dima našel živou víru v Ježíše Krista díky křesťanskému vysílání TWR. Dnes vypráví ostatním o Boží lásce svou službou v místním sboru v Neryungry. Misionáři z nejsevernějších částí Jakutska svědčí o důležitosti křesťanského rozhlasového vysílání do odlehlých a opuštěných usedlostí, rozsetých po nejzazších končinách Dálného východu. A pro misionáře samé jsou pořady TWR zdrojem duchovní pomoci a síly, protože v jejich okolí kvete šamanismus a další pohanské rituály.

Wiens píše: *„Bylo by velkým požehnáním, kdyby úsilí misionářů podpíralo dobré evangelizační rozhlasové vysílání. Modlím se, aby nám Bůh otevřel dveře a my mohli mít vlastní místní rozhlasovou stanici – předně, aby zpráva o Boží lásce ještě efektivněji pronikala do tohoto tak dlouho zapomenutého národa, a pak také aby posílila práci našich bratrů a sester v tak těžkých podmínkách.“*

11. dubna se v Německu setkal s Valentinem Nikonenkem, předsedou církvi Jakutské aliance, a chtěli spolu mluvit o možnosti křesťanského rádia v Jakutsku. Svými modlitbami tuto práci můžete podepřít i vy.

Nepřehlédněte!!!

TWR-CZ připravuje zcela nový program. Komu bude určen? Maminkám, ženám v domácnosti, – právě vám, které máte na poslouchání rádia velmi málo času. Nový pořad si můžete naladit každé úterý v 9:15 hod na frekvencích Radia Proglas. Povídat si budeme vážně i nevážně; především o tom, jak zvládnout, případně ozvláštňit a usnadnit výchovu, čím si zpříjemnit den, jak být příkladem svým dětem... no prostě – jak na to, aby i máma mohla být mladá dáma, tedy žena, která si je vědoma své hodnoty a zvláštního poslání.

Poslouchat můžete od 1.11.2001, a protože ještě pořad nemůžeme přijít na ten nejlepší název, zkuste nám pomoci. Napište nám svoje tipy na název tohoto pořadu: název by měl odrážet jeho obsah, měl by být krátký a musí být správně česky – tedy žádný slang apod. Svoje tipy můžete psát na adresu TWR, box 96, 656 96 Brno – ty nejlepší odměníme. Těším se na vaše nápady i na setkání u rozhlasových přijímačů.

Vaše Marie Frydrychová

Internet

Česká redakce TWR má od září nové www stránky. Adresa se nezměnila, stále je najdete na adrese www.twr.cz, ale změnily se po stránce obsahu i designu. Úpravu jsme provedli proto, že podstatně vzrostl počet zveřejňovaných informací a dosavadní koncept již přestal vyhovovat svému účelu.

Ti, kdo naše stránky používali již dříve a byli zvyklí zde nacházet určitý typ informací, nebudou o nic ochuzeni, protože všechny stávající oddíly byly zachovány. Ale jistě potěší, že všude jsme něco přidali a navíc jsme připravili několik zajímavých novinek. Na nových stránkách tedy najdete následující:

Potom ženich popadne hadr, vynáší hořící plamenomet a v balkonových dveřích očekává průvan protivětru. Ten vmete plamen ženichovi do tváře a pak už zbývá jen zavravorat, vylít hořící olej na ruce a nechat se dopravit do nemocnice s popáleninami 2. a 3. stupně. Je-li ženich trochu co k čemu, udělá toto všechno u rodičů své snoubenky, aby viděli,

Historie TWR od vzniku misie v padesátých letech, přes české vysílání z Monte Carla, až po více než desetileté dějiny samostatné české redakce. České redakci jako takové je věnován velký prostor. Dočtete se, kdo vlastně jsme, co děláme, proč to děláme, v co věříme, kdo jsou pracovníci redakce, rozhovory s některými pracovníky, nebo co se o nás napsalo. Horké novinky z redakce jsme umístili do oddílu Střípky. Můžete si stáhnout elektronickou verzi našeho zpravodaje Anténa ve formátu PDF.

Podstatnou část stránek tvoří informace věnované vysílání TWR. Umístili jsme sem vysílací frekvence, týdenní rozpis pořadů, oznacujeme zde zajímavé pořady, můžete si stáhnout texty některých relací. Rozšířili jsme nabídku zvukových příspěvků ve formátu MP3 na 4 – 5 hodin záznamu.

Samostatný oddíl je věnován připravovanému satelitnímu vysílání – jsou zde informace o satelitním vysílání jako takovém, o technickém i finančním zabezpečení. Máte možnost on-line vyplnit slib víry (pokud máte zájem přispívat na provoz TWR), nebo dotazník pro spolupracovníky (pokud byste s námi chtěli spolupracovat).

Novinkou je kompletní přehled produkce hudebního studia a knih z edice Mikrofon včetně kontaktních informací pro objednání a v případě hudebních nosičů i ukázek písní ve formátu MP3. Zvláště pro hudební skupiny je potom určena stránka věnovaná tomu, co nabízí naše hudební studio.

Samozřejmostí jsou všechny potřebné kontaktní údaje a odkazy na naše národní partnery, spolupracující církve atd.

Kulatý stůl se spolupracovníky

*V každém čísle Antény se vám snažíme představit někoho z řady těch, které v nejlepším případě slyšíte a někdy ani to ne, protože jejich práce zůstává neviditelná a neslyšitelná – alespoň v mediálním slova smyslu... Pozvání k imaginárnímu mikrofonu přijali prostřednictvím e-mailu **Jitka Rusová** (Jednohubky na Čro Plzeň), **Jiří Preis** (Na křesťanské vlně Plzně – Čro Plzeň) a **Jiří Novák** (Krok za krokem – SAT a SV):*

1. Jak ses dostal/a ke spolupráci s TWR?

Jiří P.: V podstatě z ničeho nic. Někdy v prosinci 1998 jsem si u lidí z TWR, kteří o své práci mluvili v Plzni, domluvil rozhovor o výjezdu do Turecka. Rozhovor proběhl v ranním pořadu někdy v půlce ledna roku 1999; moderoval to tehdy Petr Vaďura a pořad se velmi povedl. A pak mi Katka Hodecová napsala, že už pár měsíců shánějí mužský hlas do moderace a jestli bych to nechtěl zkusit. Tak jsem se za to nějaký čas modlil a pak jsem na tuto nabídku kývl.

Jitka R.: No, to je takový obyčejný příběh... Pracovala jsem s jednou sestrou, která pro TWR připravovala pravidelné hudební pořady. Připadalo mi to zajímavé. Tak jsem o tom Pánu párkrát řekla, že by se mi líbilo takovou práci dělat. A pak se stalo nečekané: dostala jsem nabídku, kterou jsem s nadšením a naivní představou o tom, jak to bude probíhat, přijala.

Jitka Rusová

že si bere dcerka hrdinu! – Tento návod sice nechtěl použít, ale použil náš voják Martin Pařil a svatba musela být odložena. Dokonce se přiznal, že kdyby věděl, kolik bolesti si užije, tak prý by i tu kuchyň nechal vyhořet. Snad opravdu raději hasiče, než záchranku. Martin už je ženatý – gratulujeme i nevěstě, protože obličeje po ožehu prý omládl a ruce

Jiří Novák ve studiu s Petrou Opeřtlovou

hudební novinky, lidi, o kterých by se třeba jinak nikdy nedověděli, nebo ty, které znají třeba jen z nahrávek, muziku, kterou by si třeba jinak nepustili, protože mají předsudky a já mám naději, že o ně třeba – alespoň někteří – přijdou...

Jiří N.: Ano, protože v TWR milují Ježíše a také s ním kráčí.

3. Už se ti za mikrofonom stal nějaký trapas?

Jiří P.: Pěkná řádka... Asi největší byl ten, když jsem jednoho krásného rána přišel s hostem do studia, měl do puntíku připravený scénář, vybrané písničky, z nichž jedna navíc měla být písničkou na přání od jedné posluchačky, která touto cestou chtěla poslat hudební gratulaci k narozeninám. Už pomalu běžely zprávy, když mi technik přišel říct, že jsem mu dal jen CD obaly, bez disků... Ty zůstaly v přehrávači doma, když jsem si scénář psal. Vybírejte najednou z audiotéky plzeňského rádia písně, které se hodí do křesťanského vysílání, jsou přibližně stejně dlouhé, jak jsem plánoval, omlouvejte se za to, že slíbenou píseň z technických důvodů nelze zahrát, a ještě mezitím modrujte. Tak dlouhou hodinu jsem za mikrofonom ještě nezažil. Odcházel jsem pěkně zpaceně...

Jitka R.: No jéje... Chceš slyšet ten 258., nebo snad jiný? Asi prozatím nepřekonaný byl „Žod Hobi“ – jestlipak někdo víte, co jsem to původně chtěla říct?

Jiří N.: Ano, když jsem při nahrávání našich kázání ve studiu použil podobenství, že jsou mi podezřelí lidé, kteří si solí a pepří jídlo, aniž by ochutnali, co je na talíři; jedna naše moc milá sestra v rádiu mě přerušila, zapla mikfon, hrozně se smála a začala mi vyprávět do sluchátek: „...ha, cha ...no to bys měl vidět moji kámošku, když spolu jíme...!“ Já jsem na ni vytřeštil oči a úplně jsem zapomněl, co mám dalších pár minut povídat.

4. Co bys rád/a, aby tvé pořady posluchačům daly? Na co jsi zaměřený/á??

Jiří P.: Chtěl bych přinášet posluchačům pestré programy, s vůněmi cizích zemí a krajín. Mám hodně na srdci zprostředkovávat zprávy a informace, co se děje ve světě, jak se čeští křesťané podílejí na naplňování Velkého poslání (*nést evangelium ke všem národům – pozn. redakce*) a povzbuzovat a hledat cesty, jak by se posluchači na službě jiným národům mohli podílet a jak by se každý jednotlivec do zahraniční misie mohl zapojit. Mám totiž za to, že k tomu nás Bůh povolal úplně všechny, jde jen o to, najít to správné místo.

Jitka R.: Vždycky doufám, že těch necelých 60 minut, které spolu s posluchači tak nějak „trávíme“, bude pro ně příjemným, pohodovým časem, ve kterém poznají svého Pána skrze nějakého bratra nebo sestru zase trochu jinak. Že to bude čas, při kterém se zasmějí a uvolní a na závěr si

Jiří N.: To Bůh, já za to nemůžu. To není moje vina.

2. Bavi tě to – a proč?

Jiří P.: Bavi. Kdysi dávno, ještě jako pohan, jsem měl touhu pracovat jako sportovní redaktor. Pán Bůh mi nabídl tuto práci dělat, i když v trochu jiném oboru... Ačkoliv – apoštol Pavel přirovnal život křesťana ke sportu, ne...?

Jitka R.: Je to úžasná práce. Nikdo mě nevidí, já taky nikoho nevidím, nemusím se teda tolik stydět... Líbí se mi, že můžu posluchačům představovat něco nového –

se hojí. Všichni jsme vděční Bohu, že to nedopadlo hůře. ✚ Naše ekonomka Jitka si to rozdala s favoritem. Škoda Felicia prohrála, protože Favorit zůstal téměř netknutý. Rozbitý čumák našeho auta ho vyřadil na týden z provozu a Jitka už trochu ví, jak vypadá brzdná dráha ve městě. ✚ Blanka měla 65. narozeniny a nachystala nám pořád-

řeknou, třeba: „Ten Ted Whang je ale skvělejší brácha, ani jsem o něm nevěděl, a teď jako bych ho znal...“ A k těm, kteří nás za své sourozence ještě nepovažují, se upíná moje naděje, že jim naše jednoduchá svědectví a normální každodenní život žitý s Pánem, o kterém mluvíme, zavoní. Nebo jim Pán v pravý čas připomene něco, co od nás slyšeli. Je podivuhodné, že to může být i něco, co bychom si nemysleli... Možná je toto všechno při ploše, kterou pořad má, naivní představa, ale já jsem naivní.

Jiří N.: Aby jim Bůh posloužil, uzdravil je, nakrmil a duchovně zbudoval a aby Pán Ježíš oslavil sebe samého.

5. Kdybys měl/a sám/a sebe charakterizovat, jak by ses' popsál/a??

Jiří P.: Jakýsi sangvinický flegmatik, rozvážený, někdy až váhavý a pomalý střelec, který raději volí jistotu než riskování. Leccos z toho ale už Bůh kolikrát obrátil naruby.

Jitka R.: Cítím se mladší, krásnější, lehčí, pohotovější a vtipnější, než ve skutečnosti jsem ☺. Jsem prchlivá a vůbec je hodně „přívlastků“, které vyjadřují moje „jsem“ a na které nejsem vůbec hrdá...

Jiří N.: Služebník, otrok Ježíše Krista.

6. Poslední otázka: máš na srdci něco, co bys chtěl/a vzkázat posluchačům a čtenářům Antény?

Jiří P.: Vždycky se asi nezavděčím svými programy a projevem všem najednou, ale mám vás rád, drazí posluchači! Ať vás Ježíš hodně požehná. A pokud jste ještě nenašli, kéž najdete to místo v těle Kristově, které je od Boha připravené právě pro vás, abyste tam mohli naplnit Boží plán pro váš život.

Jitka R.: Přeju našim posluchačům, aby k jejich každodenní radosti s Pánem přispívaly i pořady TWR. Taky hodně požehnáni a milosti. To, a mnohem víc, než si dokážeme představit, přeje „Jednohubka“.

Jiří N.: Toto je na mě příliš importovaných slov, nerozumím, anebo je to nějaký brněnský trik.

Jirka Novák je Čechoameričan, a tak jsme si neporozuměli, ale otázka byla míněna vážně... Ptala se a za odpovědi děkuje Kateřina Hodecová.

Jiří Preis

Vzdělávání čínských kazatelů rozhlasem

26. března TWR začalo vysílat *Seminář z éteru*. Je to pořad pro vzdělávání kazatelů a církevních pracovníků v Číně – většina z nich totiž nemá systematické vzdělání na Biblické škole nebo na semináři. Zkušení čínští učitelé Bible pomáhají tvořit pořady, které se na KV vysílají ze stanice na Guam. Jde o pořady, které se vysílají pět dnů v týdnu po 45 minutách a opakují se další den dopoledne a o víkendech. *Seminář z éteru* také bude formátován do audio podoby pro vysílání na internetu.

TWR má také v úmyslu poskytnout tříletou osobní výuku pro vedoucí církevní pracovníky. Kandidáti na toto studium jsou většinou ve věku 18–35 let a mají za sebou alespoň pětiletou zkušenost ve vedení církve. Budou se setkávat ve skupinách po 50. V posledních letech TWR distribuovalo v Číně 35.000 rozhlasových přijímačů s příslušnými materiály a v roce 2001 jejich počet chce rozšířit ještě o dalších 10.000.

nou hostinu. Řízky v česneku, vepřové i drůbeží (pro kolegyni Věrku Votavovou, přezdívanou „Voty“, extra bez česneku – prý česnek ubírá na kráse), bramborový salát a dort. V těžkém souboji ale vyhrál její manžel Milan, který poslal hříby dubové a Blanka je osmažila v trojbalu také. Bezkonkurenční úspěch. Bylo jich ale jen každému na košť,

Súdán

Válkou zmítaná země Súdán má asi 28 milionů obyvatel (údaj z roku 1989). Severní Súdán je hlavně arabský, na jihu většinu tvoří Afričané. Další část obyvatel tvoří kmenové menšiny. Úřední jazyk je arabština, ale většina mluví a rozumí anglicky.

Tamní situaci popisuje Operation World: „Pronásledování církve tam trvá už 40 let a po roce 1985 zintenzivnilo. Rostou cílené útoky s úmyslem vyhnat křesťany, včetně bombových útoků na místa, kde se konají nedělní bohoslužby, ničení církevních budov a křesťanských vesnic, masakrů, a dokonce i masových ukřižování a zabíjení kazatelů a pracovníků v církvi. Přesto církev nejen přežívá, ale roste.“

TWR v současné době zkoumá možnosti vstupu do této nové otevřenosti v Súdánu. Vyprošujte od Pána moudrost, vedení a ochranu.

Už by s námi neměnil

Celý život nezapomněl na setkání s Dr. Freedom. Potkal se s ním v roce 1969 a od té doby se denně modlil za práci Trans World Radia.

Od 2. května 2001 máme o jednoho modlitebníka méně, protože bratr Vlado Fajfr už vychutnává ovoce z práce Pána Ježíše Krista, který mu umožnil odejít z této země přímo do nebeského království.

Česká redakce si s vděčností připomíná Vladovu práci a odvahu. Jeho misijní zápal je pro nás živým příkladem.

Z vašich dopisů

Milí spolubratři a spolusestry z TWR, chci Vám moc poděkovat za Vaše pořady. Jsem Vaší pravidelnou, téměř denní posluchačkou. Doslova se těším na každou další chvíli s TWR. Před dvěma roky jsem ztratila práci a byla jsem z toho moc nešťastná. V této době jsem začala pravidelně poslouchat Vaše programy. Velice mi pomohly najít ztracený pokoj. Přeji Vám Boží požehnání.

Žofie, H.Suchá

Milí přátelé! Stala se mi jednou taková zvláštní věc. Na mém malém tranzistoru jsem jednou na středních vlnách takzvaně „lovil“ různé stanice. Najednou, bylo v nočních hodinách, můj vytříbený sluch zaznamenal zajímavou znělku. Od té doby, již několik let, jsem vaším vděčným posluchačem. Protože se mi stále horší zrak a čtení mi činí potíže, o to víc se mohu soustředit na poslech pořadů. O vašich pořadech, které nesou pečeť Božího požehnání, vyprávím i přátelům a vřele je doporučuji.

Zdeněk, Č. Budějovice

Upřímně děkuji za zaslání Antény na podzim i nyní. Prožívala jsem stěhování do domova důchodců a to není snadná věc, když se žije v domku, a potom máte vše opustit. Ale díky Pánu, dává sílu i ke snášení nemocí. Velice rádi posloucháme každý den ráno i večer přes Radio Proglas krásně slyšitelné pořady, jak čtvrt hodiny ráno, tak TTB večer.

Helena, Kladno

Posloucháme i s manželem Proglas dost často a tedy i Vás z TWR. Vaše pořady, tedy podle nás, jsou většinou dobré, něco nám dávají. Ovšem také nás parádně rozčilují, a to v tom, že prokládání hudbou nás tak silně ruší, že vstaneme a rádio vypneme. I hlas moderátorky sobotní relace je někdy

takže na vepřové také došlo. Mňam! Škoda jen, že Blanička má těch 65 jen jednou za čas. ✚ Týden před odjezdem 8 spolupracovníků na seminář o tvorbě rozhlasových pořadů jsme si uvědomili, že budeme potřebovat takovou maličkost: Tlumočnické zařízení. Výuka je v angličtině a Míla Marková bude tlumočit nám do sluchátek.... Na semináři ale

dost vyrušující ze zamyšlení nad právě odečtenou úvahou. Je to názor nás starších, mladým to možná nevadí. My jsme katolíci, v Bibli se tak „neštáráme“, i když ji čteme.

R. M., Brno

Milí sourozenci, teprve nedávno jsem se dozvěděla o vaší relaci TTB. Velmi mě oslovil zvláště výklad knihy Izaiáš. Nikdy jsem tuto knihu nedokázala přečíst a nyní v ní začínám mít jasno. Haleluja. Jsem povoláním učitelka. Často se mi stává, že nepřinutím své tělo být do konce relace bdělé a usnu. Je možné získat text těchto relací?

Marika., Košice

Vážení, jsem věřící křesťan římskokatolického vyznání. Pokud mi to čas dovolí, rád poslouchám vysílání TWR, zejména pak pořad TTB. Tento pořad se mi jeví velice srozumitelný a obohacuje mne v pronikání Božím Slovem. Zaujal mne výklad 3. Janovy epištoly, mohli byste mi poslat text?

Vojtěch, Vyškov

I když Vám často nepíšeme, buďte ujištěni, že Vás každou sobotu ráno na ČRo Plzeň sledujeme a dost relací nás zajímá. Svědectví té sestry z Klatov o soužití s tatínkem a nacházení skrze Boha nové kvality vztahu bylo pro nás povzbuzující, máme totiž ve svém okolí podobný případ.

manželé Ř., Mutěnice

Mnoho požehnaní jsem obdržel, i když teprve jen krátký čas mohu, a to jen nepravdělně, poslouchat vaše pořady Světem Bible a ranní čtvrt hodinky na Radiu Proglas. Jsem vděčný za vzájemné přátelství obou redakcí TWR a Proglasu, všichni sklídíte Boží odměnu. Poslouchal jsem druhou část výkladu proroka Sofoniáše. Říkal jsem si: No jo, to budou zase tresty a soudy Boží, to už všechno znám. Ohromen a k slzám dojat jsem vyslechl požehnaný komentář o odvrácené straně Boží lásky. Tolik bych si přál mít tuto relaci nahranou na kazetě. No, nejráději bych je chtěl mít všechny.

Stanislav, Hradec Králové

Vážení pracovníci TWR, zdravím vás ze srdce. K tomuto dopisu jsem byl inspirován posledním číslem Antény. Jsem docela překvapen, jak živá a aktuální je myšlenka vysílání přes satelit. Jsem jedním z těch posluchačů, kteří, když jim unikne být jeden díl seriálu TTB, jsou mrzutí. Proto vítám možnost mít svou frekvenci a možnost opakovat některé relace. Teď trochu z jiného soudku. V relaci Krok za krokem se ptáte po reakci na výklady br. Nováka. Jedním slovem fantastické, miluji tyto výklady. Líbí se mi důrazný a jasný výklad tohoto kazatele. Blahopřeji! Další mnou oblíbené jsou pořady ses. Frydrychové.

Tomáš, Uh. Hradiště

Děkuji také za knihu br. Freeda, kde jsem četla o zázracích, které Pán přes pokorné a poslušné srdce udělal. Zdravím Vás a přeji Boží požehnaní.

Emilie, Č. Těšín

Vážení přátelé, jsem již delší dobu vašim nadšeným posluchačem, poslouchám Vás přes Radio Proglas. Musím velmi ocenit pořad TTB a zvláště nyní vysílaný výklad Zjevení. Tuto knihu jsem se již dříve pokoušel studovat, a to jak v rámci biblických hodin naší farnosti, tak pomocí různých spisů. Dosud mi však poselství této knihy zůstalo více méně skryté. Výklad Vámi prezentovaný však otevírá nové možnosti porozumění tomuto poselství. Můj problém ovšem je, že nemohu pravidelně poslouchat, bylo by možné získat nahrávky tohoto výkladu?

Jiří, Prostějov

nebude k dispozici! Danielovi Zemanovi jsme vyhlásili poplach, a den před odjezdem bylo technické zařízení na stole. Dokonce i s názvem: TLUMOK. Seminář měl vynikající úroveň, ale TLUMOK rozhodně vzbudil rozruch. Okamžité objednávky jiných delegací, dokonce lektor z Brazílie vypsál ihned šek a celou soupřavu si objednal. Díky Dane! ✚

Vážení kazatelé TWR. Vaše vysílání je v Bavorsku dobře slyšitelné. Poslouchám Vás večer na MW. Přál bych si, abyste ve Vašem vysílání TTB pokračovali. Kdyby lidé na světě žili podle Bible, bylo by tady více radosti a méně smutku a zla, které ve světě vládne. Bůh Vám bohatě žehnej v šíření evangelia.

Karel, Bayern

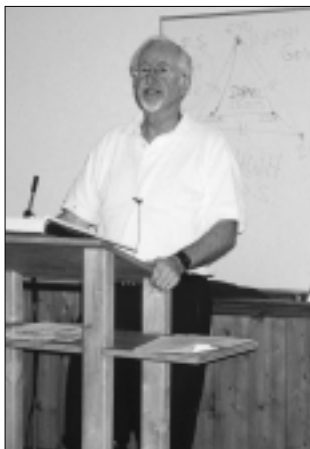
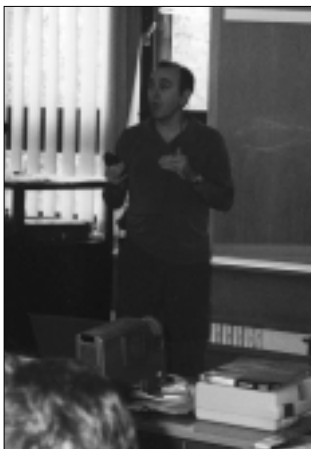
Moje vzpomínka na kazatele JUDr Vlado Fajfra

Náš Pán k sobě letos povolal svého věrného služebníka Vlado Fajfra. Ač syn věrných a opravdových křesťanů, prožíval své mládí se světskými kamarády v hříchu. Rodiče o něj vytrvale zápasili na modlitbách a jak Vlado říkával, viděl, že když přišel domů v noci ve dvě nebo ve tři hodiny, klečeli u postele a volali k Bohu za jeho spásu. Pán je slavně vyslyšel: jeho rozchod s dosavadním hříšným životem byl rázný a nekompromisní, jeho pokání hluboké a opravdové a jeho obrácení upřímné a trvalé.

Nestyděl se svědčit o Pánu Ježíši kdekoliv, kdykoliv a komukoliv. Několikrát jsem byl svědkem, jak při setkání s někým ze svých dřívějších známých jim jasně řekl o spasení v Pánu Ježíši a změně svého života. Byl iniciátorem a hlavním mluvčím při službě naší mládeže.

Jak rozhodně za Pánem Ježíšem vykročil, tak s ním šel i celý život. Byl to „nádherný život“, jak sám napsal ve stejnojmenné knize osobních vzpomínek. Žil zdravě – denně se sprchoval studenou vodou a celý život jezdil na kole, lyžoval i plaval; ještě na prahu devadesátky se i na podzim koupal v Liptovské Maře. Jako kazatel evangelia od roku 1949 do konce svého života ukázal na hledajícího Spasitele nespočetným lidem v mnoha shromážděních a jako jeden z prvních promlouval k rozhlasovým posluchačům z redakce TWR v Monte Carlu. Kolika lidem takto pomohl ke Kristu, to ví jen Pán, který svého neúnavného služebníka přijal do svého odpočinutí. Díky Pánu za proměnu, kterou uskutečnil v jeho životě, díky za Vladovu službu i příklad, který nám svým životem dal!

Bohuslav Smutný

Josef Gabor přednášel programovou tvorbu na semináři v Senci, Helmut Menzel zase vysvětloval technické záhady. V rakouských Alpách je hrad Mittersill, kde nám přednášel Starý zákon Carl Armerding.

Bystrý úsudek Vlastika Kolegara, vyřčený po skončení desetidenního semináře v agličtině na adresu Míly Markové, která celý seminář simultánně tlumočila do češtiny: “Mílo, ty se lepšíš!” – fakt, díky Mílo! ✨ Míla učí angličtinu některé naše kolegy v TWR, a i když je to jen hodina týdně, je to znát. Vlastimile, lepšíš se ☺!